

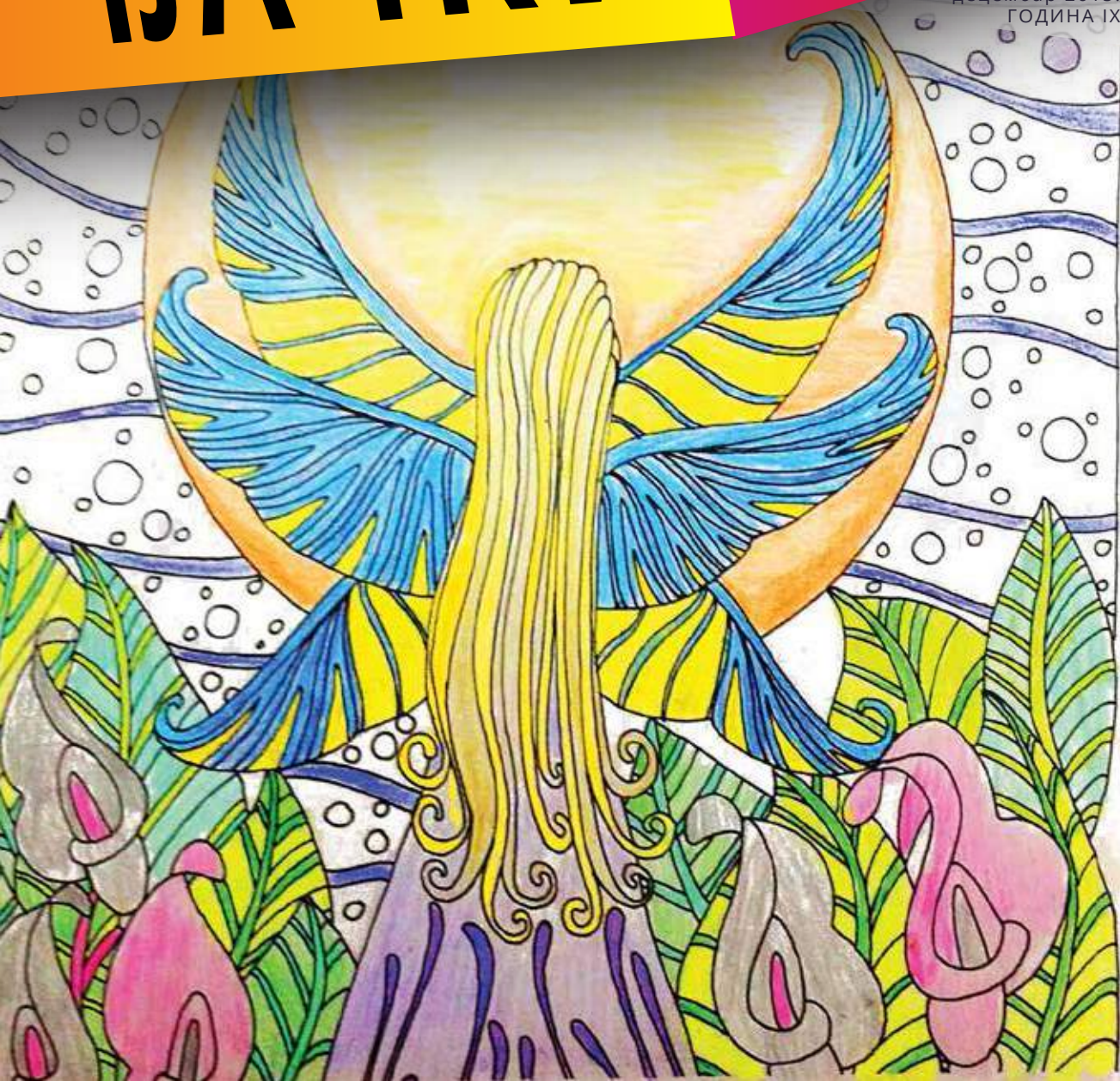
Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић“



БАЧКИ

КУТАК

бр.20.
децембар 2015.
ГОДИНА IX



Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић” - Број 20.



Извршни директор: Станислава Шарчевић-Гога

Главни и одговорни уредник: Милош Крстић 8/1

Ментор главног уредника: Весна Луковић

Уређивачки одбор

Славиша Стошић, Тијана Срдановић, Драгана Павлићевић, Марија Кержлин Трифуновић, Лана Новковић, Весна Затежић Скендерија, Невена Ђукић, Весна Божовић, Дејан Павловић, Данијела Андрејић, Зорана Никодијевић, Катарина Баришић, Јелена Дардић, Јелена Познић, Сања Обрадовић Каличанин, Сузана Амамовић, Зоран Мишић, Катарина Милошевић, Гордана Ђорђевић, Ева Гравара, Гордана Мишковић, Александар Лекић.
Лектор - Весна Луковић

Новинари:

Богдан Јоковић, Алекса Лолић, Борис Симикић, Стефан Суботић, Стефан Родић, Милан Ђајић, Анастасија Оцокољић, Теа Полимац, Емилија Пуповац, 6/1, Теодора Магазин, 6/2, Софија Терзић, 5/2, Милош Крстић, Матија Марић 8/1

Насловна страна:

Јана Карановић V2

Дизајн: www.printandscreen.rs

РУБРИКЕ:

ИНТЕРВЈУ

МУЗИЧКА КУТИЈА

МИ У ПОСЕТИ

ИСТОРИЈСКИ ВРЕМЕПЛОВ

ШИРОМ ОТВОРЕНИХ ОЧИЈУ

СЛАТКА МАТЕМАТИКА

ЈЕЗИКОСЛОВЉЕ

ПЕТ ПЛУС

АРТ

ЕКОЛОШКИ АГЕНТИ

ОКОМ НАУКЕ

PUZZLE

СПОРТОЛИКЕ СТРАНЕ

И ЈОШ ПОНЕШТО...

НАШЕ ПЕРО

КАШ МОЗАИК

УПОШ!



Интервју са Ханом Пишчевић



Може ли неко ко се презива Пишчевић да има други пут осим да буде писац?! Иако има само 20 година, студира дигиталне уметности и пред њом је безброј путева, стаза и путељака, она пише и то одлично. Пред нашом Ханом је све – велико, значајно и лепо. Поносимо се што смо макар мало учествовали у њеном стасавању и били задивљени кад смо је, четири године касније, поново срели - младу девојку, жељну упознавања себе на различитим пољима, свестрану особу која хрли у живот, занимљиву и духовиту саговорницу. Уживали смо са Ханом која је за своје прво књижевно дело, роман „Погледај плави авион“, добила значајну књижевну награду, а ми смо међу првима урадили писани интервју са њом!

1. Колико догађаји и ликови из књиге имају сличност са људима и догађајима из твог живота?

Главни лик Петар је можда највише по узору на мог тату за кога је моја мама једном рекла да је њен Петар Пан, дечак који никад неће одрасти, а мој тата заиста никад и није. А што се догађаја тиче, има ту свега, неких успомена из његовог детињства, помало и из мог, а највећи део је измаштан. Сама форма романа мислим да је базирана на безбројним причама из детињства које је тата из вечери у вече причао мојој сестри Лизи и мени пред спавање...

2. Необично је за твој роман да је написан на телефону. Откуд то?

У мојој глави је вечито хаос и мисли ми толико брзо лете да немам времена да их све похватам, па ми је

најлакше било да једноставно „хватам“ у телефону који ми је увек доступан где год да сам, у школи, на плажи, у аутобусу...

3. Ко те је подржао у писању романа?

Сви. Од породице до пријатеља, али, ипак, највише мама. Осим што ме бескрајно подржава и сама прелепо пише, она је особа код које трчим да јој прочитам све што напишем.

4. Роман је из главе у главу све занимљивији. Како се то постиже?

То некако иде само од себе, у једном тренутку прича је почела да се пише сама, а ја сам само склапала и повезивала њене делове.

5. Поглавља твоје књиге имају наслове и они су врло интересантни. Како си долазила до њих?

Када сам била мала, много сам волела да читам наслове књига и да на основу наслова замишљам о чему је реч унутра између корица и самим тим ми је било веома занимљиво да пробам да из сваке своје приче извучем неки делић који би најтачније описао њен садржај...

6. Зашто роман има тужан крај?

Крај је прво што сам смислила, па тек онда почетак и ток дела. А тужан је зато што је главни лик био сувише велика легенда за овакав обичан свет. Мада, крај можда и није тужан, све зависи како се гледа. За мене смрт није крај тако да по мом мишљењу нема ни тужног краја, а ни happy end-a.

7. За веома кратко време си написала роман.

Моја мама је, заправо, наишла на вест о конкурсима и показала ми. То је било тачно две недеље пре рока за слање, тако да сам се бацила на писање одмах. Са тако ограниченим временом, морала сам да бирам између квалитета и квантитета, а то је и разлог зашто је роман поприлично кратак.





8. У роману је представљен атипичан однос двојице браће. Откуд идеја за то?

По мом мишљењу тај однос није атипичан, него баш онакав какав и треба да буде. Леп, искрен, испуњен љубављу, дивљењем и поверењем.

9. Ко су ти књижевни узори?

Тешко је то рећи, али свакако Селинџер, а од скоро и Мураками. Велики писци који на први поглед немају пуно заједничког, али мислим да пишу са истом емоцијом. Управо препознајући те сличности и разлике у њиховим рукописима, мислим да највише учим.

10. Каква су твоја сећања на нашу школу? Који ти је омиљени предмет био?

Лепа. Далека. Најтеже питање. Можда српски језик због глуме коју много волим, а можда и енглески језик или биологија. А неке предмете сам заволела баш због наставника који су ми је предавали..

11. Које особине је имао твој омиљени наставник?

Харизматичан, емпатичан, стрпљив и, у неку руку, узор.

12. Испричај неки свој несташлук.

Не бих могла да изаберам један јер на велику жалост моје маме и разредног старешине, у школи никада нисам успевала да будем мирна. И дан-данас се извлачим на то да сам хиперактивна на тату и да је генетика главни кривац.

13. Шта студираш?

Дигиталне уметности.

14. Чиме ћеш се бавити у животу?

То нико не зна. Једино што сада могу да претпоставим је да ће бити неки вид уметности или комбинација више њих.

15. Да ли је писање твоја највећа страст?

Не. Има много других ствари које ме испуњавају и у којима проналазим страст, као што је snowboard, цртање, свирање гитаре, дружење са занимљивим људима... Али писање дефинитивно јесте једна од мојих великих страсти.

16. Хоћеш ли бити списатељица?

Не верујем. Инспирацију за писање, углавном, проналазим у другим стварима којима волим да се бавим па верујем да ће ми то више бити хоби.

17. Шта сада пишеш?

Почела сам много тога, али ништа конкретно. Само неке мисли и слике ухваћене у лету...

18. Слушаш врло занимљиву музику, атипичну за твоју генерацију. Откуд то?

Rollingstones, Peppersi, Bitlsi, Oasis, Credensi, Dylan, Hendrix, Janis Joplin, Coldplay, ex-yu Црни талас - пре свега Прљаво казалиште, Парни ваљак и Азра. То је музика уз коју сам одрасла у својој кући. И на томе могу највише да захвалим својим родитељима.

19. Има ли твоја породица везе са чувеним писцем мемоаристом Симеоном Пишчевићем?

До овог интервјуа нисам ни ја знала, али сам у међувремену сазнала да има. И остаје ми да што више сазнам о том интересантном човеку.

20. Занимљиво је да си за прво написано дело добила награду. Колико те је награда коју си добила учинила познатом?

Позната није реч коју бих ја искористила. Награда ми је отворила многа врата, а и проширила ми видике. То је друга награда конкурса Издавачке куће „Самиздат“ који се зове Млади књижевни супер таленти. Добила сам много подршке и признања, што веома ценим, поготово, у овим годинама.

Разговор водила новинарска секција



ВУДСТОК (Woodstock Music and Art Fair)

Вудсток је најпознатији рок фестивал икада одржан и ушао је међу „50 момената који су променили рокенрол“ часописа Ролингстоун. Први пут је одржан 1969. године у држави Њујорк.

Организатори (Ланг, Робертс, Розенман и Корнфелд) нису могли ни замислити да ће пројекат који је настао из једном огласа достићи толике размере. Организован под називом „Вудсток авантура“, као инвестиција ризичног профита, постаје атракција која привлачи више стотина хиљада људи више него што су организатори били спремни. Фестивал је посетило пола милиона људи.



Временом постаје традиција и представља пример контракултуре шездесетих година и хипи ере. Фестивал је одржан и током рата Америке и Вијетнама са главним мотивом – борба против расизма, рата и борба за права.

Током три дана, колико је трајао први Вудсток, наступили су кантри музичари, психоделични рок састави, рок бендови и солисти међу којима свакако треба споменути: Карлоса Сантану, Џенис Џоплин, Гртфол дед, Џо Кокера и Џимија Хендрикса.

Поред добре рок музике, расположења, треба споменути да је Вудсток поставио стандарде по питању звука и ефеката. Бил Хенли је био задужен за звук, за ту прилику је направио звучну платформу са 16 звучних места (2.000 ампера) и тако покрио читаво подручје.

Године 1970. снимљен је документарни филм о фестивалу и подигнуте су биста и комеморативна плоча.

Миња Милојевић 8/2



Џими Хендрикс



Џенис Џоплин



ПОРОДИЦА ГУДАЧКИХ ИНСТРУМЕНАТА



ВИОЛИНА

Виолину сматрају краљицом жичаних инструмената и најмањи је инструмент у породици гудачких инструмената, у које, поред виолине, спадају и виола, виолончело и контрабас.

Назив violino се појављује у Италији 1538. године, а у Енглеској тек 1572. године као violin. Интересантно је да су многи музичари, мање-више, правили сами за себе своје жичане инструменте. Виолина је добила свој коначни облик између 1520. и 1550. године, у северној Италији, у центру са Миланом. Први стваралац виолина из те регије био је Ђовани Ђакомо Дала Корна, а затим Зането ди Мишела да Монтекјаро и обојица су поред виолина правили и лауте, лире и остале сличне инструменте. Од инструмената тог времена остало је неколико виолина чувеног ствараоца Андреа Аматија из Кремоне, који је стварао између 1542. и 1546. године, а тадашње виолине су имале по три жице и још увек су садржале по неколико делова примитивне форме.

Краљ Чарлс IX, 1560. године тражио је од Аматија да му направи 38 гудачких инструмената, од њих је било, 24 виолине, шест виола, осам виолончела.

Два Аматијева гудачка инструмента су и данас сачувана у Оксфордском музеју. Осим породице Амати чувене по стварању добрих виолина су и породице Антонија Страдиварија и Ђузепе Гварнерија, такође пореклом из северне Италије, из Кремоне.

Најпознатији виолинисти су Николо Паганини, Јозеф Јоаким, Леонид Коган, Фриц Крајзлер, Јехуди Мењухин, Јицак Перлман, Исак Штерн, Дејвид Ојстрах.

Тара Чолић 8/2

ЗАНИМЉИВОСТИ



TEMPO
The tempo of a piece of music is how fast or slow it is played.

Lento	Slowly	
Largo	Slow and stately	
Adagio	Leisurely	
Andante	At a walking pace	
Allegro	Fast	
Vivace	Lively	
Presto	Very quickly	



Тајне љубавног напитка

У понедељак, 30.11.2015. године, ученици осмог разреда присуствовали су извођењу опере „Љубавни напиток“ у позоришту Мадленијанум.

Ово дело је адаптирано и прилагођено њиховом узрасту. Ученици су осим одличне сценографије, рустичних костима, имали прилику да се на занимљив начин упознају са улогама, оперским гласовима и радњом опере.

Ученици су уживали у опери и радују се следећој посети.

Милош Крстић 8/1



Сајам књига

И ове године ученици наше школе су посетили Сајам књига. Сви ученици 5-8. разреда 27.10.2015. г. брижљиво су обилазили штандове издавача и куповали књиге по препоруци професора, а и по властитом укусу. Видели су шта је Русија, почасни гост 60. Сајма књига, понудила из свог великог и богатог књижевног наслеђа. Много књига се нашло у ранчевима ђака, а много утисака ће бити, чак, до следеће године.

Стефан Суботић 6/1



У Етнографском музеју

Наши најмлађи ђаци имали су прилику да се упознају са поставком у Етнографском музеју. У склопу свог истраживања везаног за српску традицију и празнике, у новембру истраживали су о народној ношњи, празницима, крсној слави. Врло заинтересовано су постављали питања и сазнали нове занимљивости.

Емилија Пуповац 6/1



У Планетаријуму

Ученици четвртог разреда у оквиру теме „Где смо ми у времену и простору“ (Where we are in place and time) и ученици петог разреда били су у Планетаријуму. Уживали су слушајући и посматрајући занимљивости о звезданом своду. Такође, имали су прилику да се упознају са сазвезђима која никад не залазе. Нека од њих су: Велики медвед, Мали медвед, Змај, Касиопеја, Цефеј.

Софија Терзић 5/2





Навак

У среду 4. новембра ученици предшколског узраста и првог разреда посетили су Националну возачку академију „Навак“. Један од аспеката сигурности о којима ОШ „Руђер Бошковић“ брине јесте и сигурност у саобраћају, а најзначајнија акција која се бави том тематиком је традиционална акција „Безбедност у саобраћају“. У сарадњи са Управом саобраћајне полиције, полицијом Чукарице и Паркинг сервисом, годинама спроводимо ту едукативну активност. Логичан наставак оваквих акција је едукативни програм који се спроводи за наше ученике у НАВАК – Националној возачкој академији, јединственом центру безбедне вожње у региону, који на својим полигонима пружа најбоље услове за стицање знања о безбедности у саобраћају.

Стефан Суботић 6/1



„Књига лутања“

У малом позоришту „Душко Радовић“, најмлађи ученици наше школе погледали су представу „Књига лутања“, на енглеском језику. Реч је о глесном спектаклу намењеном деци узраста од четири до шест година, који спајањем препознатљивих елемената, природом људских, животињских и надреалних створења, ствара утисак претапања појава и идентитета. Лутање представља оно што се налази између: Како семе израсте у биљку? Како из облака настаје киша?

Богдан Јоковић 6/1

Еко сајам

Група ученика еколошке секције, посетила је и ове године Еко сајам организован на Београдском сајму 14-16. октобра под слоганом - Прикључите се на извор ЗЕЛЕНЕ ЕНЕРГИЈЕ. Еко сајам потенцира бригу о заштити и очувању животне средине и пружа јединствену прилику да се на једном месту, кроз интеракцију свих субјеката у систему заштите животне средине: институција, произвођача, дистрибутера, инвеститора и стручне јавности, заједнички сагледају смернице даљег развоја ове области.

Борис Симикић 6/1





Kids фест

Kids фест је уметнички фестивал филма и забаве, конципиран по угледу на сличне манифестације у свету, а јединствен на нашим просторима. У програму најпосећеније манифестације за децу код нас премијерно се приказује 13 најбољих 2Д и 3Д остварења из земаља широм света. У оквиру Дечијег филмског фестивала ученици млађих разреда наше школе погледали су популарни анимирани дечији филм „Зозонци у земљи ветра“, причу о шест нераздвојних пријатеља који се боре да сачувају градић Пуф од Вране-вештице. Играни француски филм „Књига чини“ који обилује магијом, а главни јунак поседује прстен помоћу кога постаје по потреби невидљив, погледали су ученици седмог и осмог разреда. Ученици петог и шестог разреда били су на пројекцији документарног филма „Један живот“ који представља прославу најмаштовитијих прича о опстанку у животињском царству. Под слоганом „Које је боје твој филм?“, 11. Kids Фест се одржава широм Србије од 19. до 25. октобра и има за циљ да популаризује филмску уметност. Као и сваке године, пружио је ђацима добру и квалитетну забаву и незаборавно искуство.

Алекса Лолић 6/1



У Природњачком музеју

На изложби „Кроз свет инсеката Србије“ у Природњачком музеју били су ученици шестог разреда. Иако су то углавном омражена и потцењена бића, на изложби су приказана у пуном сјају, разноврсности и лепоти. Изложено је преко 5.000 примерака, представника 1710 врста инсеката Србије. Све то богатство приказује тек мали део врста које живе на нашем подручју. Инсекти Србије су представљени оригиналним примерцима из збирки Природњачког музеја који су прикупљани последњих 30 година. Посетиоци могу да на једном месту погледају све оне врсте које у природи није могуће видети на једном месту, ни у том броју и разноликости. Такође, и све фазе у развоју инсекта, од јајета, преко ларве, лутке, до одрасле јединке.



Теа Полимац, Анастасија Оцокољић 6/1

Црвени крст

Ученици наше школе посетили су 26.11.2015.г. Црвени крст Србије и донаирали потребну помоћ. Током нашег боравка, домаћини су приредили презентацију у вези са активностима и радом ове организације, а касније су посетили и њихов изложбени простор. На предавању ученици су научили да је веома важна човечност и саосећајност, као и спремност да некоме помогну.

Стефан Родић 6/1





Умеће комуникације



Представници нашег школског парламента, Матија Марић и Анастасија Радовановић, били су учесници радионице Умеће комуникације која је одржана у четвртак, 8.октобра, у Основној школи „Аца Милосављевић“ у Рушњу. Радионици је присуствовало више од 30 ученика из основних школа са подручја општине Чукарица. Кроз разговор и практичне вежбе, ученици су сазнали више о вештини комуницирања, а посебна пажња посвећена је томе како рећи „не“ када су изложени разним притисцима од стране вршњака, родитеља, наставника и ширег друштва. Организатор радионице је организација „Пријатељи деце Чукарице“, а кроз правила добре комуникације ученике је водила Верица Гутаљ Живковић, психолог и тренер асертивне комуникације.

Милош Крстић 8/1

Ликовни конкурс

У оквиру Дечје недеље расписан је ликовни конкурс Подршка породици - најбоља подршка деци“. Ученици наше школе учествовали су на општинском конкурс у уз 12 основних школа и пласирали се на градски конкурс. Чланови комисије мр графике Марко Калезић и Надежда Марковски од 84 рада ученика млађих и старијих разреда, одабрали су 10 радова који учествују на градском конкурс у. Победници градског конкурса знаће се у петак 9. 10. када ће им на Фестивалу дечјег стваралаштва на Калемегдану бити додељене награде и дипломе.

Теодора Магазин 6/2



Леа Марић, 8/1
ОШ "Радер Бошковић"
наставница Ева Грандир

Књижевни сусрет



У нашој школи је 20.11.2015.г. одржан књижевни сусрет са некадашњом ученицом Ханом Пишчевић која је за свој први роман „Погледај плави авион“ добила другу награду младих књижевних супер-талената. Нашем сусрету претходило је Сајам књига на којем су ученици 7. и 8. разреда купили роман и до сусрета са Ханом са одушевљењем га прочитали. У веома лепој и пријатној атмосфери добили смо одговоре на питања која су нас током читања мучила и открили детаље које је само ауторка могла да нам открије. А Хана?! ... Све присутне је одушевила својом непосредношћу и срдечношћу. Открила нам је да жели Петра Пана да носи заувек у себи, толико да смо и ми то пожелели. Бити велики, а мали. Бити одрасли, а чувати дете у себи. Са нестрпљењем очекујемо нове странице...

Милош Крстић 8/1



На излету

Ученици 1-4. разреда били су 17.09.2015. године на излету.

Ученици првог разреда провели су дан у амбијенту сеоског домаћинства на салашу „Катаи“ у месту Мали Иђош. Разгледали су домаћинство, упознавали домаће животиње, слушали причу о њима и одговарали на постављена питања. Имали су прилику да јашу коња, а такође и магарца по имену Синиша што им је било нарочито интересантно. Разгледали су кућу, стару неколико хиљада година, која је сада музеј и слушали примерену причу о њој. Део дана су провели у игри по имању и лепо се провели.

Ученици трећег и четвртог разреда ишли су у Засавицу. Засавица се налази близу Сремске Митровице. Видели су много домаћих животиња, мазили коња и посматрали људе како пецају. После су пловили бродом „Умка“ кроз мочвару. Водич је био истраживач чика Миша, који је испричао много интересантних појединости о биљкама и животињама које ту живе. На сеоском домаћинству, имали су леп ручак и слободно време за фудбал и гимнастику. У повратку су препричавали доживљаје. Излет је био леп и сигурно ће га дуго памтити.

Наши најмлађи ученици били на салашу Стрмен који се налази у селу Јаково. На салашу је било лепо и интересантно, али се свима највише свидело јахање коња. Деца су јахала кобилу Април која је веома стара и питома и има 80 година. Ученици су обишли коњушарницу и видели много лепих коња и чули предавање о овим племенитим животињама. Остатак дана провели су у игрању на игралишту и уживању у природи.

Богдан Јоковић, Алекса Лолић 6/1





Green Fest

Green Fest је међународни фестивал зелене културе који је посвећен екологији и заштити животне средине. Овај фестивал кроз филмске, образовне, изложбене и активистичке програме подстиче културу живљења са зеленим вредностима. Ученици наше школе су и ове године били део Green festa, презентовањем радова и учешћем на бројним радионицама. Гимназијалци су посетили радионице „Колико је далеко Европа“ и „Екологија и/или предузетништво“ и били на пројекцији филма „Ера глупих“. Ученици старијих разреда основне школе презентовали су свој рад „Биодизел“ у оквиру радионице „Одрживо се развијамо и размишљамо“ и учествовали у радионици „Колико је мој еколошки отисак“. За најмлађе основце организовано је низ забавно-едукативних садржаја и радионица „Волим шаргарегу“, „Чувари смарагдне долине“, „Како креативно искористити стари папир“ и „Све боје хемије“.

Општи утисак је да је да су образовни и изложбени програми из године у годину све квалитетнији и бројнији што чини Green fest највећом образовном манифестацијом у области животне средине.

Матија Марић 8/1



Екскурзије

Кладово

Ученици 5. и 6. разреда наше школе су 28.9 - 3.10.2015.г. били на екскурзији у Кладову. Овај део југоисточне Србије пружа богате садржаје историјско-културног карактера. Посећен је Лепенски вир, једно од највећих и најзначајнијих мезолитских и неолитских археолошких налазишта. Ученици су се упознали са делом значајног археолога Драгослава Срејовића, одгледали филм о откопавању овог налазишта. Други дан је био резервисан за крстарење Дунавом, упознавање са значајем владара Трајана, његовим мостом и таблом, као и у стени уклесаног lika цара Децибела. Значај Хајдук-Вељка и Стевана Мокрањца открио је град Неготин, посећена је кућа композитора Стевана Мокрањца и Хајдук-Вељка, као и Музеј у овом граду, најтоплијем граду тог 30.9. у нашој земљи. Невероватан доживљај за ђаке био је сусрет са највећом хидроелектраном Хидроелектраном „Бердаг“ и фантастична околност да је ремонтван један од шест генератора и да су могли да виде како изгледа поправљање пропелера. Посећено је војно утврђење Дијана. Последњег дана сусрели смо се са изузетним археологом Бором Димитријевићем, угостио нас је у Зајечару у његовом изузетно богатом Музеју. Посебан утисак оставио је Гамзиград, археолошко налазиште, које се од 29. јуна 2007. г. налази на УНЕСКО-вој листи светске баштине. Гамзиград представља резиденцију римског цара Гаја Валерија Максимијана Галерија. Свако поподне је било резервисано за спортске активности, а вечери за забаву у дискотеци, уживање у утакмицама Лиге шампиона, у филмовима, билијару или друштвеним играма. И, да, екскурзија је имала једну озбиљну ману по мишљењу ученика, трајала је само пет дана.

Софија Терзић 5/2, Теа Полимац 6/1





Вршац

Ученици седмог разреда су током периода од 28. септембра до 2. октобра боравили у Вршцу у хотелу „Србија“. Упознали су се са значајним географско- историјским специфичностима Вршца и јужног Баната. Посетили су вршачке знаменитости - градску библиотеку, Стеријин трг и позориште, Владичански двор, Стеријину кућу, Апотеку на степеницама, римокатоличку црква св. Гехарта, Николајевску цркву, Вршачку кулу. У Стеријном позоришту гледали су представу „Земљаци“. Било је времена и за бављење спортом у хали Миленијум. Посећена је и пилотска академија, где су ученици могли да виде као тече процес обуке пилотских кадета. Посетом Манастиру Месић завршен је програм екскурзије.

Богдан Јоковић 6/1





Ниш

Уочи одласка на екскурзију у град Ниш, ученици осмог разреда су имали прилику да се на часу историје припреме и информишу о историји овог града и културно-историјским знаменитостима које ће имати прилике да упознају. Време које су тамо провели било испуњено дружењем, шетњом по граду и веома занимљивим посетама. Општи утисак ученика је да је време на екскурзији брзо прошло, а то само значи да је било лепо. Обишли су централни део града и Нишку тврђаву, Музеј, а гледали и позоришну представу „Stand up Srbija“, ишли су на Радан планину и видели Ђаволову варош, обишли Чегар, Ђеле-кулу и Нишку Бању и ишли у биоскоп.

Матија Марић 8/1



Пророк Мухамед

Исламска религија, као и религије уопште, данас је много више од пуког поштовања божанства и верских ритуала. Културолошки и политички утицај који има ова религија спада у феномене који дају огроман печат дешавањима у модерном свету. Да би се разумео савремени ислам свакако је неопходно имати увид у лик и дело његово оснивача, као и околности у којима је настала ова религија.

О раној фази живота пророка Мухамеда мало се са сигурношћу зна. Рођен је као Мухамед ибн(син од) Абдулах у малом западноарабијском граду Меки око 570. године н.е. (у предањима се помињу различити датуми његовог рођења). Припадао је клану Хашим, једном од мањих кланова племена Куреиш које је држало власт у Меки и које се, за разлику од осталих племена бедуини (сточари, номади) бавило трговином. Отац Абдулах умро је још док се Мухамед није ни родио док је мајка Амена умрла током Мухамедовог детињства и о њему се старао стриц Абу Талиб, вођа клана Хашим. У време Мухамедове младости, у Меки се налазило значајно светилиште Каба где се налазио црни метеорит који су поштовали сви Арабљани јер су сматрали, пошто је пао са неба, да је то дар богова.

Традиционални извори описују Мухамеда као перспективног и угледног младића који је учествовао како у религијским активностима у Меки, тако и у трговини. Изгледало је, међутим, и да је био окренут себи и склон размишљању, о чему су сведочила његова повремена повлачења на усамљена места на дуже време, ради медитације. За време једног од таквих периода осаме, око 610. доживео је религиозна искуства у облику визија и звукова, која су му била представљена као божја објављења. Ти доживљаји су га у почетку уплашили да је тражио утеху код своје прве жене Хатице, али визије су му се и даље јављале и Мухамед је постепено почео да прихвата њихову поруку. Та порука упозоравала је људе да до спасавања на оном свету могу стићи само исказивањем оданости једном Богу, Алаху. У неким од објављења наглашавано је да је Бог један и свемоћан, створитељ света и свега у њему, укључујући људску расу. Друга су упозоравала да је судњи дан близу и да ће они који су живели животом праведника отићи у рај, док ће они који су се за живота били одали злу бити осуђени на вечно проклетство у паклу. Остала објављења давала су опште смернице за праведнички живот. Односила су се на веру у једног Бога и одбацивање идола и лажних богова, на редовне молитве, чињење милосрдних дела и пружање помоћи сиромашнима, удовицама, сирочади, и другим несрећницима, на изузетну пристојност у односима са супротним полом и исказивање скромности у свему, на потребу активног делања у корист доброг и супростављања злу кад се на њега наиђе, као и на многе друге заповести. Мухамед је указивао да је паганским прецима тог племена, па и његовим сопственим,



такође следило проклетство што је неминуво морало да изазове бурну реакцију у племенској заједници која је према својим прецима гајила велико поштовање. Чланови племена Куреиш били су запрепашћени.

Велики део Мухамедове пророчке каријере, од тренутка кад је почео са јавним проповедима око 610. па до његове смрти 632. г., протекао је у одбрани од противника у сопственом племену Куреиш, све до коначне победе над њима. У почетку су му се придружили многи људи из нижих друштвених слојева Меке, али, како се број његових следбеника повећавао, тако су јачали противљење и напади осталих чланова племена Куреиш. Након што су му око 619. г. у кратком размаку, умрли жена Хатице и стриц Абу Талиб, Мухамедов положај у Меки постао је изузетно тежак. Готово у исто време изгубио је главни извор емоционалне подршке и свог главног заштитника јер је Абу Талиб, иако није прихватио поруку Пророка, ипак употребио осећај солидарности који је постајао у клану Хашим како би је зарио Мухамеда.

Кад му се положај погоршао, Мухамед је потражио следбенике и у другим градовима Арабије. Око 620. г. придобрио је неколицину људи из Јатриба, града оазе око 400 км северно од Меке. Током наредне две године већи број становника Јатриба прихватио је Пророкову поруку, док га најзад велика група људи из тог града није позвала да дође у Јатриб да пресуђује у њиховим размирицама и да *de facto* управља градом. Мухамед је повремено слао своје угрожене присталице из Меке у сигурност тог града и коначно је и сам пошао за њима, те се 622.г. настанио у Јатрибу. Јатриб је од тада познат под именом Медина (од арапског *мадинат ал наби*, „Пророков град“). Пророково пресељење (*хиџра*, исељавање) у Медину почетак је новог поглаваља у његовом и животу његових следбеника. Они нису више били мала, угњетавана религијска групација, као у Меки. Сада су представљали самосталну верско-



политичку заједницу верника која је имала власт у оази Медина. Зато се Мухамедова хиџра у Медину 622.г. сматра почетком дугог постојања ислама као политичке силе, што је симболички изражено избором те године за прву годину исламског доба.

Мухамед је провео у Медини око десет година (622-632). За то време учврстио је своју власт над разнородним становништвом тог града и проширио је његову моћ и утицај у Арабији. Непосредно по Мухамедовом доласку, у Медини су тињала бројна супарништва – између два највећа арапска племена у граду, између *мухаџируна* („исељеници“, верници који су дошли у Медину из Меке или из неких других места) и *ансара* („помагачи“, први Мухамедови следбеници у Медини који су позвали њега и његове присталице из Меке да код њих нађу уточиште), као и између једног броја мединских Јевреја и нових верника. Ван Медине, најодлучнији у супротстављању Мухамедовим настојањима да шири свој утицај и поруку били су његови некадашњи суграђани, племе Куреиш и Меке.

Мека и Медина упустиле су се у жестоку борбу за придобијање других градова и номадских групација, у којој је, у почетку, изгледало да Мека, захваљујући својим развијеним трговачким и племенским везама, остварује предност. Међутим, Мухамед је организовао пљачкашке походе на караване трговаца из Меке и на тај начин задобијао богат плен и таоце и, што је још значајније, прекидао трговину са Меком којој је она била извор моћи. Мухамед је 628.г. у Худајбији склопио примирје са Меком. У замену за неке краткорочне уступке, Мухамед и његови следбеници добили су право да наредне године иду на ходочашће у светилиште Каба у Меки. Тим примирјем Мухамед је добио и одрешене руке да покори једног од кључног савезника Меке оазу Хејбар северно од Медине, чије

је бројно јеврејско становништво (један његов део су чиниле и избеглице из Медине) било непријатељски расположено према Пророку. Обавивши то, Мухамеду је било релативно лако да крене и на саму Меку која се 630.г. предала готово без отпора. Свестан колико је племе Куреиши могло да буде опасно као противник, и у жељи да задобије подршку његових припадника, Мухамед се трудио да не повреди њихов понос. Придобио их је за свој покрет тако што је многе њихове вође поставио на важне положаје у систему команде и власти.

За све време своје ангажованости у борби против Меке. Мухамед је истрајно радио на томе да што више номадских групација и градова ставе под утицај Медине, било као повремене савезнике или као пуноправне чланове заједнице верника. У томе је користио привлачност своје религијске поруке, обећања материјалне користи, а понекад и директну силу како би непослушне групације подвео под утицај Медине. До Мухамедове смрти 632.г. његова заједница се проширила, више религијским убеђивањем и политичким савезима него силом, и обухватала је целу западну Арабију, а Мухамед је био успоставио добре везе у источној Арабији, Оману и Јемену.

О смрти пророка Мухамеда постоје две верзије. Према првој он је отрован а према другој, више вероватној, он се разболео, добио високу температуру и после три дана умро. Његова физичка смрт није значила и крај његовог дела јер се његова порука муњевито ширила и данас се огледа у постојању милијарду и шестсто милиона следбеника религије коју је он створио - ислама.

Анастасија Оцокољић, Алекса Батас 6/1



Исламски храм - џамија



Географски путопис

Када повежете географију и путовање, тада можете да добијете најлепше фотографије, најбоље летовање, дивно искуство и много знања. Уживање, које природа може да нам приушти, можемо покушати да опишемо као предивно, као феномен, као нешто што само може природа да створи. Истина је, ово само и може природа да нам приреди.



Кататумбо муње – муње у боји

У једној од држава Јужне Америке, Венецуели, у њеном северозападном делу налази се област која је доста другачија од осталих делова ове државе. Овде постоји природни феномен „вечне олује“ која током дана може да траје и до десет сати, сто шездесет дана у години. Ове муње се јављају у делу где се река Кататумбо улива у језеро Маракаибо. Ова олуја по сату произведе и до 280 муња, које се могу видети на удаљености од 480 километара. Оно што је веома занимљиво и овај приказ чини још лепшим, јесте то што се муње појављују у различитим бојама, од плаве и љубичасте, до црвене и наранџасте.



Канестајнен стена у Норвешкој

Ерозија је процес који веома дуго траје. Да би се видели резултати деловање неког типа ерозије, потребно је доста времена, а када то време прође, онда добијамо невероватне облике. Један од таквих облика је и стена која се налази у Норвешкој, а њен необичан облик је настао као последица деловања морских таласа или абразије и ветра који је утицао на стварање таласа. За овај невероватан облик биле су потребне хиљаде година.



Сокотра – други Галапагос

Острво Сокотра је по свом положају егзотично, налази се између Арабијског полуострва и копна Африке, на граници између Аденског залива, Индијског океана и Арабијског мора. Биљни свет овог острва је веома посебан, а нарочито је занимљиво дрво које се зове „дрво змајеве крви“. Дрво је добило име по тамноцрвеној смоли коју лучи кора, а има веома необичну крошњу, која асоцира на изврнут кишобран. Ово зимзелено дрво је морало да се адаптира на веома сушну климу, па му овакав облик помаже да преживи.



Киша риба – ручак на столу

Није ретко да се током олуја дешава да са кишом, са неба падају различити предмети, ситније животиње, али када имате део године у којем током сваке олује добијете ручак, онда је то посебно уживање. У Хондурасу, у једној малој провинцији сваке године, у периоду од маја до јула, чим се појаве тамни облаци, локално становништво узима посуђе и креће по свој ручак. Они знају да ти облаци доносе кишу, али и срделе. Они ову појаву зову „киша риба“ и веома јој се радују. Све почиње севањем, грмљавином, великом количином падавина и ветром, а када киша стане, стотине живих риба пада са неба. Од 1998. године у овом делу Хондураса сваке године се обележава Фестивал кише риба.

Ова појава није везана само за Хондурас, догађа се и у осталим деловима света, а потребно је да земља излази на море и да ветар који дува са мора захвати слојеве воде у којима има риба.



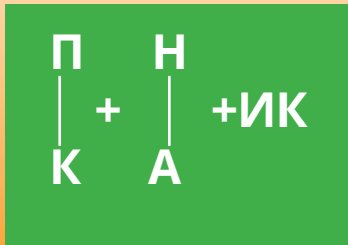
ГЕОГРАФСКИ АНАГРАМИ

1. ФГКЕРАОСАГ РИАИШН
2. ГДЈМАФЕИАОР
3. ЛИДЕСКБТАЛА АРШПЧАЕ
4. ДСОЈАНРАК ОМЕР
5. ШФАУКР РГАО

РЕШЕЊА АНАГРАМА

1. ГЕОГРАФСКА ШИРИНА
2. ДЕМОГРАФИЈА
3. ДЕЛИВЛАТСКА ПЕШЧАРА
4. ЈАДРАНСКО МОРЕ
5. ФРУШКА ГОРА

ГЕОГРАФСКИ РЕБУСИ



+ ЕВО

Т	В	О	Д	О	Т	О	Ц	И	К	Н	И	Д
Н	А	Т	А	Л	И	Т	Е	Т	М	Р	С	Е
Ф	П	Ј	Т	Г	Г	Х	О	З	С	Е	Л	П
В	Ј	Г	Г	И	У	И	Х	Р	О	В	А	Р
Г	Ћ	Ч	Ћ	И	Ц	Ш	С	Ф	Е	У	М	Е
П	Е	У	Г	Ј	М	И	Т	Х	Л	З	Ф	С
Д	Р	Е	Ч	Н	А	М	Р	Е	Ж	А	Е	И
М	У	О	Р	Ц	А	Ћ	Ц	Ј	З	Т	З	Ј
Ц	З	И	М	И	Г	Р	А	Ц	И	Ј	Е	А
П	Ј	У	К	И	Ф	И	Т	О	П	М	А	К
Ц	Р	У	В	А	Л	Ћ	П	О	Д	Х	Б	Ч
Е	К	У	М	Е	Н	А	Ц	А	М	И	Ј	А
Р	А	С	И	З	А	М	Ш	М	Е	З	Ш	Ф
П	У	С	Т	И	Њ	Е	А	Е	Л	В	Ћ	К
Ћ	Ј	В	У	Ћ	Ћ	З	Ж	Н	Е	О	И	С
Х	О	Г	К	И	Г	З	А	Г	З	О	З	А
З	Ф	Д	Н	О	Ж	Р	Х	Т	И	Ћ	Д	В
У	Л	О	Н	Б	О	Х	Т	И	Ћ	А	А	Н
Д	Г	Н	Ц	Д	Е	И	З	В	О	Р	Н	Н
Е	И	Ф	О	З	Њ	К	А	В	С	Ж	Ј	Х
Ш	Ц	П	У	Ш	Ф	А	О	К	Т	О	Р	И
Ц	Ј	Х	И	Д	Р	И	О	С	Ф	Е	Р	А
Ч	В	С	Ј	Е	И	Љ	А	Н	Б	Т	Х	С
О	Б	Е	Д	С	К	А	Б	А	Р	И	З	Л
И	Т	Ј	П	В	С	Њ	З	Љ	Н	И	Н	Ј
В	Р	Ћ	Р	Л	О	Д	О	У	Ћ	М	Љ	Б
К	Д	Е	П	О	П	У	Л	А	Ц	И	Ј	А
П	П	Ш	Е	Њ	Е	Ћ	П	К	Х	У	Ч	Ц

ОСМОСМЕРКА

У табели пронађи географске појмове:

ТАЈЕ, НАТАЛИТЕТ, ИЗДАН, МИГРАЦИЈЕ, ПРОМИЛ, ДЕПРЕСИЈА, ВОДОТОЦИ, НАРОД, РЕЧНА МРЕЖА, ЈЕЗЕРО, КАМПОСИ, ИСЛАМ, ЦРКВА, ШИНТОИЗАМ, ПУСТИЊЕ, ОБЕДСКА БАРА, ЦАМИЈА, ПУШ ФАКТОРИ, ИЗВОР, РАСИЗАМ, ЕКУМЕНА, МЕЛЕЗИ, ХИДРОСФЕРА, ДЕПОПУЛАЦИЈА

Катарина Влајић, 51



Amazing truth

Letters "a", "b", "c" and "d" do not appear anywhere in the spellings of 1 to 99.
 (Letter "d" comes for the first time in Hundred)
 Letters "a", "b" and "c" do not appear anywhere in the spellings of 1 to 999.
 (Letter "a" comes for the first time in Thousand)
 Letters "b" and "c" do not appear anywhere in the spellings of 1 to 999 999 999.
 (Letter "b" comes for the first time in Billion)
 Letters "c" does not appear anywhere in the spellings of entire English Counting.

Магија у математици

- Пробај: "259 помножи бројем својих година, па резултат помножи са 39".
Добићеш врло интересантан резултат.
- Резултат квадрирања бројева се такође може добити и сабирањем узастопних непарних бројева.

$$1^2 = 1$$

$$2^2 = 1 + 3$$

$$3^2 = 1 + 3 + 5$$

$$4^2 = 1 + 3 + 5 + 7$$

$$5^2 = 1 + 3 + 5 + 7 + 9$$

- Провери!

$$123 - 45 - 67 + 89 = 100$$

$$123 + 4 - 5 + 67 - 89 = 100$$

$$123 - 4 - 5 - 6 - 7 + 8 - 9 = 100$$

$$1 + 23 - 4 + 5 + 6 + 78 - 9 = 100$$

- Задивљујућа математичка чињеница – провери је!

$$1^3 + 5^3 + 3^3 = 153$$

$$16^3 + 50^3 + 33^3 = 165033$$

$$166^3 + 500^3 + 333^3 = 166500333$$

$$1666^3 + 5000^3 + 3333^3 = 166650003333$$

- Пробај сам да ли важи и даље!

Претпоставимо да је: $x = y$ помножи обе стране са X

$$x^2 = xy \quad \text{одузми } y^2$$

$$x^2 - y^2 = xy - y^2$$

$$(x-y)(x+y) = y(x-y) \quad \text{подели обе стране са } (x-y)$$

$$(x-y)(x+y) = y(x-y)$$

$$(x+y) = y \quad \text{искористи да је } x=y$$

$$2y = y \quad \text{подели обе стране са } y$$

$$2 = 1$$

Дуња Булатовић 6/2

А сада мало задатака и за вас...

- По чему, на овој слици, човек хода – по ивици или по обали?



Богдан Јоковић 6/1

- Овај проблем предшколци решавају за 5 – 10 минута, програмери и људи са факултетским образовањем за око сат времена...Па, тестирај себе!

8809 = 6	5555 = 0
7111 = 0	8193 = 3
2172 = 0	8096 = 5
6666 = 4	1012 = 1
1111 = 0	7777 = 0
3213 = 0	9999 = 4
7662 = 2	7756 = 1
9313 = 1	6855 = 3
0000 = 4	9881 = 5
2222 = 0	5531 = 0
3333 = 0	2581 = ???

Андреј Кокир 8/2

$$87 + 92 = 18$$

$$57 + 83 = 13$$

$$12 + 61 = 4$$

$$62 + 31 = \dots?$$

Јан Чубаков 6/2



Језички митови

Језички митови се испредају као бајке, легенде, па чак и као неке свете и непорециве мудрости. Оне имају и ту тежину. Кад једном у њих поверујемо, а то се догађа још кад смо деца, тешко ће нас ико касније разумети да нису истините и да су нас целог живота учили погрешно.

Недавно се група младих лингвиста са Института за српски језик изборила да у оквиру акције „Негујмо српски језик“ стави на плакату да ЦЕЛО ВРЕМЕ и ЗАДЊИ ПУТ нису неправилни облици. Ово је изазвало безмалли шок у јавности, поготово кад се појавило и у штампи. Друштвене мреже су почеле да деле овај текст у неверици, језичке групе и форуми су узаврели. Један од коментара оних који никако не могу да поверују у ово био је: „Немогуће је и не уважавам никакву аргументацију кад су ме и у школи и код куће учили да је то погрешно“.

Управо у томе и јесте највећи проблем с овим заблудама – што се уче у школи и то често и од професора српског којима је то струка, а и они су то научили у школи или код куће кад су били мали, него није имао ко да их демантује кад су дошли до факултета. Наиме, универзитетски професори ове проблеме сматрају неважним и углавном их заобилазе. А како настају ове легенде? Углавном као и све друге, кроз народна предања, а преносе се доскочицама и узречицама. У оба наведена примера, наводе се доскочице као аргументација. За задњи пут се говори да не може тако да се каже јер не постоји предњи пут, а за цело време да не може јер време није неки предмет па да буде цело. Ево још неколико сличних доскочица које доводе до језичких митова и заблуда: **Дрва се слажу, а људи су сагласни; Зечеви се деру, а људи вичу; Како може ужасно добро кад је ужас лош?; Не може пуно хвала јер нема празно хвала...** Има их још много, али доста засад.

У свим наведеним примерима разлог настанка ових заблуда је у незнању да скоро све речи имају више значења.

Дакле, занемарује се постојање полисемије или вишезначности. Угледни лингвисти Лори Бауер и Питер Трацил у својој књизи „Језички митови“ (1998) у првом поглављу ове сад већ култне књиге наводе управо овај проблем – занемаривање полисемије, под насловом Значење речи може бити само једно. Ето још једног мита у виду доскочице.

Цело значи исто што и читаво, па ако може читаво време, зашто не би могло и цело? Осим тога, за оне којима то није довољно, питање: Зашто може да се каже цео дан, целе ноћи, цео месец и целу годину а не може цело време? Убеђивање од стране угледних лингвиста да задњи у значењу последњи није погрешно, да се ради о уобичајеном преношењу значења, трају већ скоро читав век, али то ништа не помаже јер је народно предање увек јаче од свих аргумената.

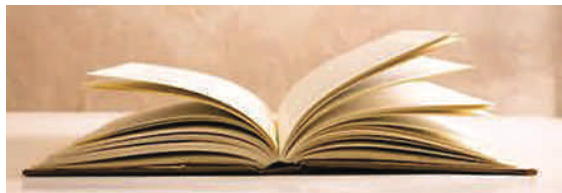
Да, дрва се слажу, али слажу се и људи ако су сагласни. Глагол слагати се такође има више значења, а ово за људе је чак и чешће у употреби и скоро да је невероватно да је и ова легенда заживела. Наравно да можемо да се слажемо поготово кад смо сложни.

Зечја кожа се дере, да, али деру се и људи кад се наљуте или кад је то потребно због буке. И овај глагол има много значења и питање је зашто му је легендом ускраћена баш ова употреба. Ваљда се неком учинило да је непримерено да се људи деру.

Наравно да може пуно хвала и чак је врло пожељно. Пуно овде чак и нема придевску него прилошку употребу тако да ово поређење с празним потпуно маши поенту и готово је несхватљиво да људи с дипломом то не примећују. Испада да не разликују врсте речи. Узгред, пуно значи исто што и много, тако да ни много хвала није погрешно, као што неки тврде. Ужасно леп погодак! Зашто не? Колоквијални говор и жаргон, али и стандардни језик, често се служе негативним значењима да би појачали позитивна.

Исто као језиво лепе очи, или у жаргону изрази страва, мрак и лудило за нешто много добро. Али добро, ово не мора бити прихваћено јер жаргон није део стандардног језика. Само скрећемо пажњу како до ове појаве долази. За крај, морамо се извинити свима онима које је овај текст изнервирало, ако су уопште стигли до краја. У реду, не морате да верујете да сте подлегли језичким митовима, знам да их је тешко избацити из главе и поверовати да су вас сви ти јаки ауторитети као што су учитељи, наставници, професори и родитељи целог живота наопако учили, али вас молимо да не понављате њихову грешку и да и ви своју децу учите погрешно.

Павле Ћосић

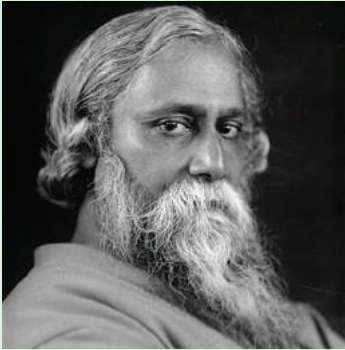




Цитати

Вредност лепоте је у бескрајној разноликости видова под којима се јавља. У томе је њена оплемењујућа снага и њена највећа драж.

Иво Андрић



Рабиндранат Тагоре

Најбоља употреба речи је ћутање.

Рабиндранат Тагоре, индијски песник и филозоф

Искрено верујем да сви људи осуђују злодела у свету, али морамо да признамо да без нашег саучесништва зло не би могло да опстане.

Артур Милер, амерички драмски писац

Ко због неке ствари не изгуби разум, тај га и нема.

Готхолд Ефраим Лесинг, немачки књижевник

Младост имамо да бисмо чинили глупости, а старост да бисмо за тим глупостима жалили.

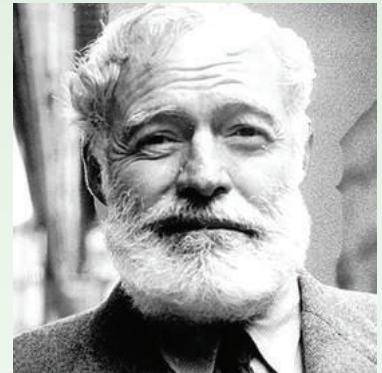
Ернест Хемингвеј, амерички књижевник

На свету не постоји ништа јаче... ни немоћније од речи.

Иван Сергејевич Тургенев, руски књижевник

Питања на која је најтеже дати одговор јесу она чији је одговор очигледан.

Џорџ Бернард Шо, енглески књижевник



Ернест Хемингвеј

Усамљеност није у томе што смо сами, него у томе што не постоји ништа за чим чезнемо.

Стендал, француски књижевник



Због једне речи човека често сматрају мудрим, а због једне речи често га сматрају глупим. Уистину, морамо добро пазити шта говоримо.

Конфучије, кинески филозоф

Ниједан човек није довољно богат да купи своју прошлост.

Оскар Вајлд, ирски књижевник



Споменик читаоцу

Иницијативу о подизању споменика љубитељу књиге покренуле су две књижевнице – Гордана Пешаковић и Гордана Влајић – и једна новинарка – Тања Шикић.

У дискусију око имена споменика укључили су се и лингвисти, питајући се да ли је у називу споменика осим именице читалац (чију исправност не доводе у питање) исправна и употреба именице читач. Тако се констатује „да читач није погрешно, као ни читалац“, будући да би „предложени споменик, силом прилика, приказао човека који чита, али не би показао шта чита“ (И. Клајн). И језички колумниста „Политике“ „сматра предложени назив оправданим“ (Р. Стијовић).

Матија Цвијовић 5/1

Језичке недоумице

Пре много година, Кочићев Давид се ругао аустријском чиновнику који је, по угледу на правила немачкога језика, питао: *Кад си ти оженио своју жену?* Давид је на ово одговорио: *Жену оженио?! Ама, зар се у вашој земљи жене – жене?* Често чујемо да је младожења оженио младу; да су се оженили он и она; да ће се ускоро оженити младенци итд. Хајде да разјаснимо ову брачну заврзламу.

Оженили некога значи наћи му жену, учинити шта је потребно да мушкарац ступи у брак – *Мајко маја, ожени ме млада, док ме није обузела брада.*

Овај облик користио се давно, када су родитељи бирали супружнике својој деци, те су женили синове и удавали ћерке. Када су се обичаји променили и синови и кћери почели сами да бирају са киме ће ступити у брачну заједницу, глаголи женили и удати постали су повратни, односно добили су повратну заменицу се: оженио се, удала се.

Шестотомник РМС бележи и варијанту *оженити некога* (у значењу оженити се неким), уз одредницу да је реч о германизму: *Оженио неку цуру, коју су му тетке нахвалиле.* Овакав облик задржао се у српском језику, под утицајем немачког, и присутан је и дан-данас. Међутим, норма га не прихвата као правилан.

Дакле, правилно је: оженио се, удала се.

Међутим, да ли се он оженио са њом или се оженио њоме?

Није се могао оженити са њом, јер се она удаје. Могао се венчати са њом, а оженити се могао, искључиво, њоме.

Према томе, он се оженио њоме, а не са њом.

Ана Бабић 7/1

Најиритантнија правописна грешка

Једна од најчешћих и, вероватно, најиритантнијих грешака у говору и писању јесте употреба јер уместо је л'.

Да ли због сличног гласовног састава, немарности или незнања – многи не праве разлику између јер и је л'. Осим прва два гласа, они немају ништа заједничко.

Јер си добро? Осећам се дивно јел ускоро путујем на море.

Ово, наравно, није исправно.

Је л' и јер нису синоними, па их не треба употребљавати произвољно.

Јер је узрочни везник који значи зато/зато што.

– *Осећам се дивно јер ускоро путујем на море* – исто је што и – *Осећам се дивно зато што ускоро путујем на море.*

Међутим – *Осећам се дивно јел ускоро путујем на море* – не говори нам ништа осим да је реченица правописно некоректна.

Дакле, јер је узрочни везник, а **је л'** је 3. лице јединине





презента помоћног глагола јесам и скраћени облик речце *ли*.

Је л'си добро/Јеси ли добро?/Да ли си добро?

Речца *ли* пише се увек одвојено, и у скраћеном облику писаћемо је одвојено и с апострофом уместо изостављеног слова *и*.

Шта је онда *јел*?

Често се, у разговорном језику, пише **јел**, састављено, које замењује упитну конструкцију да ли и служи за грађење питања у разговорном језику. Овај облик **треба разликовати од је л'**, које је скраћени облик од глагола јесам; у упитној речци јел нема глагола јесам. Норма не прихвата овај облик.

Да поновимо:

јер – узрочни везник који значи – зато, зато што;

је л' – 3. лице једине презенте помоћног глагола јесам и скраћени облик речце *ли*;

јел – замена за упитну конструкцију да ли у разговорном језику.

Катарина Кежић 6/2, Стефан Суботић 6/1

Видимо се или видећемо се

На крају разговора или сусрета већина говори – видимо се и чујемо се, а не видећемо се и чућемо се. Једно је презент, а друго је футур.

Многи оспоравају исказивање будуће радње обликом презенте. Да ли је ово неправилно?

Обликом презенте можемо означити не само радњу која се одвија у садашњем тренутку него и радњу која тек треба да се догоди. Реч је, наиме, о релативној употреби презенте – презенте за будућност.

У овом случају, када презентом желимо да искажемо будућу радњу, дозвољено је употребљавати само несвршене глаголе, и то оне који значе радњу која се унапред може планирати и предвидети.

С обзиром на то да су глаголи видети и чути двовидски глаголи (и свршени и несвршени, у зависности од контекста), они могу да се употребљавају у облику презенте за радњу која ће се десити у будућности.

Међутим, ова два глагола могу бити несвршеног вида само уколико се односе на вид и слух, на чуло вида и чуло слуха, на способност да некога/нешто видимо, чујемо; не и на сусрет, разговор са неким.

Дакле, поздравни видимо се и чујемо се – у значењу видећемо се и чућемо се, поразговараћемо – не припадају стандарду, те би њихову употребу ваљало ограничити на разговорни језик.

Неоспорно је, међутим, да ће норма у будућности постати благодона према овим облицима, без обзира на то што постоји ваљано граматичко објашњење за њихову неправилност.

Сара Ећим 6/2

Ког је рода именица бол?

Тај бол или та бол?

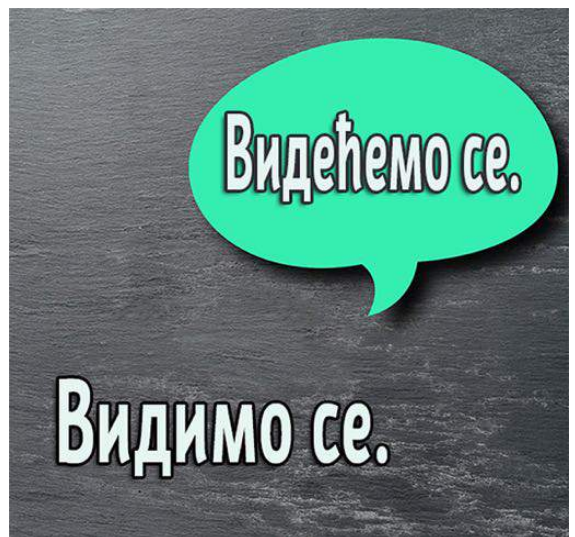
Ова апстрактна именица има два рода: мушки и женски.

Постоје схватања да мушки род треба користити ако је бол физичке природе, а женски ако је реч о душевној, емотивној боли.

Међутим, премда у језичкој пракси заиста јесте тако, оба рода се могу равноправно користити, јер је реч о двородној именици.

У мушком реди множина гласи болови, а у женском боли.

Теа Полимац 6/1



Посебни и другачији, они су наш понос. Остварују изванредне резултате у школским и ваннаставним активностима. Због тога им и дајемо 5+.



Интервју са Филипом Димитријевићем 4/2

- **Какав си ђак?**
Одличан сам ђак, волим школу и најбољи део дана ми је када сам са другарима.
- **Који ти је омиљени предмет?**
Волим све предмете, али највише волим предмет природа и друштво. Обожавам географију и уживао сам у теми Where we are in place and time (Homeland), јер смо током те теме учили географију Србије и играли занимљиве географије.
- **Да ли ти неки предмет представља проблем?**
Ниједан предмет ми не представља проблем, најтежи ми је француски језик.
- **Који је твој систем учења?**
Најчешће учим викендом, ретко радним данима, само пред неки тест.
- **Које ваннаставне активности имаш?**
Свирам клавир већ седам месеци. Имам наставницу клавира са којом вежбама два пута недељно по два сата. Сви кажу да сам велики таленат. Ја не знам да ли је то истина, само знам да уживам док свирам.
- **Шта тренираш?**
Играо сам тенис, али сам пре неколико месеци почео да тренирам кошарку. Добро ми иде за почетак, али не уживам у томе као у свирању.
- **Шта би желео да будеш кад порастеш?**
Желео бих да postanем лекар и да пронађем лек за рак.

Разговор водило одељење 4/2

Интервју са Аном Бабић 7/1

- **Какав си ђак?**
Одличан сам ђак. Имам све петице од првог разреда.
- **Како постижеш тај успех?**
Суштина је у томе да пазим на часовима. Тако највећи део градива и запамтим. Код куће прелистам свеске или књиге, прочитам најбитније и знам све. Не учим много код куће.

- **Који ти је омиљени предмет?**
Не волим ни један предмет посебно. Али, када бих морала да одаберем, одабрала бих ликовно. Не треба да се учи, много волим и уживам у цртању.
- **Имаш ли неке ваннаставне активности?**
Имам. Тренирам атлетику три пута и идем на часове енглеског језика два пута недељно. Није ми напорно иако сам само викендом слободна.
- **Постижеш одличне резултате на такмичењима.**
Из којих области се такмичиш?
Такмичим се из српског језика и из биологије. На оба такмичења идем од петог разреда и постижем добре резултате. Било је ту чак и првог места и максималног броја поена.
- **Како се спремаш за такмичење?**
Поред слушања на редовним часовима, за такмичење из српског језика спремам се и на лингвистичкој секцији где још вежбама и учим јнешто што се на редовним часовима не учи. А што се тиче биологије, такође пазим на часовима и спремам се додатно на биолошкој секцији.
- **Који је твој систем учења?**
Пазим и слушама на часовима да код куће не бих морала да проводим више времена у учењу, него што је потребно, већ само, највише петнаест минута, прелистам градиво из књиге. Више од тога ми заиста није потребно.
- **Постоји ли предмет који ти је тежак?**
Постоји, наравно, и мислим да сваки ђак има предмет који му не иде. Историја ми је много тешка. Компликована је и има много ствари које не могу да запамтим као што су године, имена итд... Историја је једини предмет који морам да учим код куће јер на часу не могу да се сконцентришем и да запамтим све.

- **Бавиш ли се спортом?**
Да, тренирам атлетику три пута недељно у Црвеној звезди. Не тренирам је дуго, мање од годину дана, али сам је баш заволела. Уживам у сваком тренингу.

Разговор водила новинарска секција



У овој школској години наша школа ће бити домаћин завршне ликовне изложбе „Мали Пјер“, ликовног конкурса дечије карикатуре. Реч је о општинском ликовном такмичењу које организују Пријатељи деце Чукарице. Наша наставница Ева Гравара ће бити координатор и организатор ликовне изложбе. У улози домаћина смо због тога што је Леа Марић 5/1 освојила прво место на овом такмичењу претходне школске године. Предаја ликовних радова је до 29.01.2016. г., а завршна изложба жирираних радова је предвиђена за прву недељу марта.

Карикатура (термин потиче од италијанске речи „caricare“ - претворити, претерати) означава заоштрено поентирани приказ друштвених или политичких, а понекад и приватних или општељудских тема, углавном средствима графикае. Карикатура је настала у бароку, али се захваљујући техникама штампе, пре свега литографије, ксилографије и гравире у челику, развила тек у 19. веку у општи облик изражавања који је познат и као уметнички медијум. Често је карикатури придодато и текстуално објашњење, краћи дијалог или се, пак, низ карикатура ниже хронолошки како би приповедале неку причу или ток догађаја.



Карикатура Чарлија Чаплина

Деформисани, наказни прикази познати су још од антике и средњег века, али та ликовна остварења делују пре свега гротескно или апсурдно и не налазе се по правилу ни у каквој вези са неким догађајем или личношћу. Тек контекстуална веза са неким актуелним догађајем чини модерну карикатуру оним што она јесте. Основна претпоставка за карикатуру је због тога увек нека одређена друштвена чињеница, која намерним претеривањем разоткрива у својој противречности

или се оптужује - управо карикира, често у спреси са хуморно-духовитом, подсмевајућом потком, злобно и саркастично, али и са ставом погођености и меланхоличности. У сваком случају карикатура садржи осмишљен коментар теме која се разматра.



Карикатура Чарлса Дикенса

Стварно време процвата карикатуре био је 19. век. То је углавном последица либералних политичких стремљења и развоја новинарства. У Француској су настајали сатирични магазини као La Caricature (1830 - 1834) или Charivari за које су графичке предлошке прилагали Оноре Домије и Филипон. Енглеска је 1841. добила сатирични магазин Панч који излази и данас. У Немачкој је излазио часопис Летећи листови од 1844. у коме су објављиване и карикатуре Вилхелма Буша.



Карикатура Џонија Депа



Карикатура Харија Потера

Портрет карикатура је комбинација карикатуре и портрета, где се задржава карикирање особе, тј. пренаглашавање неке физичке карактеристике лица или занимања којом се особа бави с циљем да се особа лакше препозна у цртежу који је више симболички него фотографски.

Уметници класичне модерне као што су Паул Кле или Лионел Фајнингер такође су користили медијум карикатуре.



Карикатура Мистер Бина

Елена Оцић, Бојана Радовановић 5/1



Политичка карикатура



Природњачке науке - пројекат



Грин Фест

У току ове школске године, кашеви се користе за припрему такмичења и израду пројеката. Наставнице Катарина и Марија су нам задале тему „Биодиверзитет на заставама“. Уживали смо остварујући овај задатак. У прилогу је слика, да вам дочарамо како је све то изгледало.

Ученици осмог разреда, иначе такмичари, учествовали су на Грин фесту са пројектом Биодизел, одрживо се развијајмо. Одличном презентацијом, дочарали су осталим учесницима како је мало потребно да уложи труда и воље да бисмо сачували своју планету. Иста група ученика ће заједно са нама, седмацима, остварити пројекат „Вода“ у организацији Министарства просвете. Међутим, овај и пројекат Хеви металци у храни ће испунити странице следећег Бачког кутка.

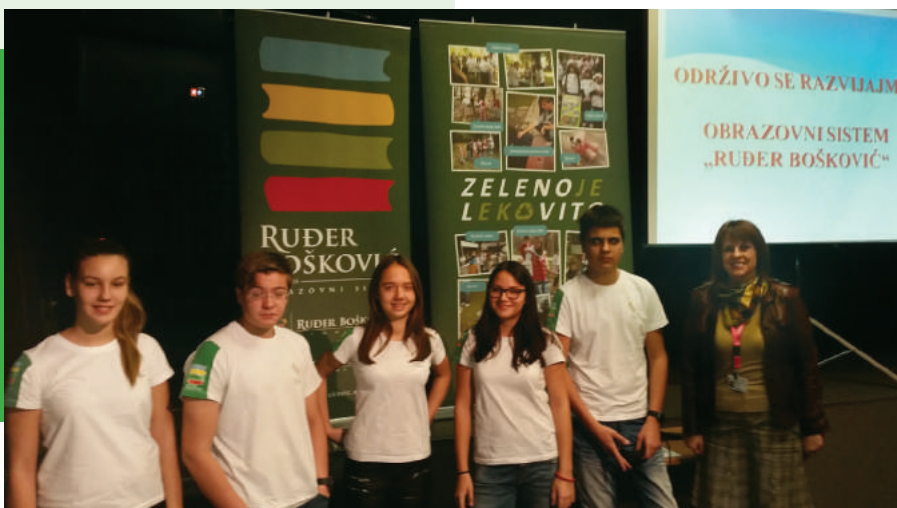
Алекса Лолић 6/1



Заштита животиња

Уколико сте се нашли на Тргу републике 23. новембра 2015. године, а при томе и носили бунду од природног крзна, могли сте се наћи у незгодној ситуацији. Наиме, поменути датум је почетак Недеље борбе против крзна. Активисти разних удружења су протествовали носећи пароле од којих су неке „Окрутност није женствена“, „Да ли сте сигурни да не носите капуте од мачака и паса?“, „Убиство због капута“. Мишљења о овој теми су подељена, генерално млађе генерације су више упућене у ову тему, што је добро, полако, али сигурно ће се ова врста искоришћавања животиња искоренити. Бар се надамо!

Милош Крстић 8/1





Ћелија

Креативност ученика седмог разреда је и ове године била на завидном нивоу. Пошто смо научили шта је ћелија, како функционише, како се дели и све о њеном открићу, добили смо задатак и да је направимо. Погледајте на слици нашу креативност!

Марта Вучићевић 7/1



Луси

Не тако давне 1974. године, у Етиопији, провинција Афар, археолози су радили даноноћно док се у кампу, готово непрекидно, пуштала песма „Lucy in the sky with Diamonds“ од Beatles-a. Коначно, 24. новембра ископан је скелет, назван Луси. Откривена је нова врста, у почетку се веровало да је то човек, али није, припада врсти *Australopithecus afarensis*. Верује се да је Луси ходала на две ноге, била је биљојед и значајна је да би се сагледала еволуција човека. Изабрали смо два најбоља састава која су написали ученици 7/1.

Епохално путовање од Луси до нас

Милан и ја смо тог дана отишли у парк да се играмо, па смо се у игри попели на дрво. У једном тренутку, почели смо да прелазимо с гране на грану, а Миланов деда нас угледа, па преплашено викну: „**Неандерталци** једни, силазите!“. Милан и ја се насмејасмо, сиђосмо и замолисмо деду да остане са нама, да му објаснимо неке ствари.

Милан поче: „Деда, немогуће је да смо **неандерталци**, а ево и зашто - човек или исправно **разуман човек (Homo sapiens)** потиче од **кроманјонаца**, који су живели у области Француске, а **палеоантрополози** мисле, проучавајући **фосиле**, да постојимо већ 200 000 година“. Ја додах да као данашњи људи постојимо само 30 000 година. „А ти ваши **неандерталци** су исчезли из Европе пре 30 000 година, тако да Милан и ја **неандерталци** сигурно нисмо!“ Затим се насмејасмо сва тројица. Милан настави причу да се пре неандерталаца у еволуцији појавио и **усправни човек**, а пре њега **спретан човек**. Обојица смо нагласили да је на почетку настанка човека, у време наше другарице **Луси** постојао **аустралопитекус**, али да није био из Аустралије, већ је то јужни **мајмуно-човек**. Ту се насмејасмо само Милан и ја, а деда је гледао у нас зачуђено. Ја објасних да је **Луси** тај мајмун који је морао да сиђе са дрвета и који је кренуо **усправно да хода**. А деда рече: „Помислих да сте у причу умешали Битлсе беше... и њихову песму „Lucy in The Sky...“. „Па, јесмо деда, откуд знаш!“ „Обожавао сам ту групу кад сам био млад...“

„Е, сад деда“, рече Милан, „ако си хтео да кажеш да имамо неке сличности са мајмунима, можда си мислио на заједничке потомаке мајмуна и човека, на **дриопитецине**“. Деда исколачи очи. Ја наставих да **Дарвинова теорија еволуције** каже да су од тих **дриопитецина** настали **орангутан**, па изумрли **Гигантопитекус** – велики, огромни мајмун и трећа група са заједничким пореклом, у коју спадају **шимпанзе и бонобо, гориле и ми**.

„Јесте, јесте, децо! Потпуно сте у праву! Ево, сад се свега сећам. Сетио сам се и мог другара из младости, **антополога** Мише, који се бавио **анатомијом човека, а и физиологијом**. Причао ми је тада све о **еволуцији** баш као вас двојица данас. Морам да вам се извиним, али да знате да следећи пут, ако вас видим на дрвету, исправно ћу викнути: „Шимпанзе, силазите!“

Ђорђе Радојичић 7/1



Епохално путовање од Луси до нас

Мама ме опет тера да сређујем своју собу. Она не мисли о томе како треба да напишем домаћи задатак из биологије који нисам ни почела. Мислим да би ми било боље да живим у пећини као неандерталац. Бар не бих морала да сређујем пећину.

Једина добра ствар у последње време је сат који сам добила од маме. Показује сате, минуте, секунде, милисекунде и датум. Има и штоперицу. Уморила сам се и села сам на кревет. Погледала сам на сат. Одједном, време је почело да иде уназад великом брзином. Све око мене се мењало. Када је сат престао да лудује нашла сам се у пећини. Све је мрачно. Видела сам излаз. У Африци сам и то пре 4,2 милиона година. Трава је висока и сува и има мало дрвећа. Унаоколо шетају ниска мајмунолика створења. Позната су ми. То су аустралопитекуси. Покушала сам да дотакнем једног од њих, али ми је рука прошла кроз њега. Ја сам дух. Окупили су се око дрвета, брали плодове и јели их. Баш имају велике зубе и много длака. Повремено ходају усправно попут нас. Помало лично, осим што имају ниско чело, истурену вилицу и, како сам запамтила са часа биологије, мали мозак. О, не. Сат је опет полудео! Време се врти унапред. Можда ћу сада кући. И даље сам у Африци, само пре 2,4 милиона година. Па, и то је напредак. Нема више аустралопитекуса. Недалеко од мене стоји чопор *homo habilis*. Гађају неког лава камењем. Имају оруђе. Преотимају плен лаву. Значи, хране се месом. Виши су од аустралопитекуса и имају мање зубе и мање су длакави. Вероватно су им зуби мањи јер секу месо каменим оруђем. Мозак им је већи. Њихов чопор има вођу. Једу и неке бобице. И даље се хране биљкама. Барем им је мање вруће него аустралопитекусима.

Настављм своје путовање. Сада је време пре 1,8 милиона година. Аууу! Како су *homo erectus* високи?! Чак 1,80 метара. Мање су длакави од својих предака. Седе око ватре и пеку месо. Имају сличне зубе као ми. Гледам око себе и схватам да више нисам у Африци. Мислим да сам у Европи. Сигурно су *homo erectus* дошли овде због леденог доба. Оруђе им је боље. Један од њих носи огртач од коже. Вероватно вођа. *Homo erectus* су сигурно паметнији. Испуштају чудне крике. Изгледа да је време да путујем даље. Налазим се у пећини са неандерталцима. Брррр, што је хладно. Носе одећу и чизме од коже и крзнa. UGG оригинал. Тројица су се управо спремила за лов. Снег се бели напољу. Неандерталац има изражени чеони лук. Нижи је од *homo erectus*, а има и мање длака. Говори на неком необичном језику. Нешто се креће напољу. То један неандерталац носи другог повређеног. Ставља га поред ватре. Сви се скупљају око њега и лече га. Брину се једни о другима, као и ми. Надам се да ће се опоравити. Одлазим. Налазим се у пећини пре 150 000 година. Чекај мало, ова пећина је другачија. Пуна је цртежа животиња и људи. Дивно је. Видим људе око себе. Сви носе одећу од коже. Виши су од неандерталаца. Говоре. Време се опет креће. Зар већ? Налазим се у својој соби. Седим на кревету. Да ли сам све ово сањала? Мислим да нисам.

Како је њима било тешко. Лакше је мени да средим своју собу, него њима да преживе. Сад то разумем. Али нешто ми није јасно. Зашто су неандерталци нестали ако су тако добро били прилагођени зимском условима живота и преживели су више ледених доба? Надам се да ћу то једног дана баш ја открити.

Јована Гавриловић 7/1





Хемија белог лука

Ово годишње доба некако увек повезујемо са кијањем, грипом, прехладама кашљем... Наше баке у деке су у тим случајевима спас тражиле у њима омиљеној, а нама тако одбојној намирници – белом луку.

Иако се мирис белог лука осећа на километар, како би ми млади рекли, одувек нас је интересовало шта је то у њему што га чини тако непријатним за чуло мириса (некоме и укуса), а тако ефикасним у борби против прехладе и gripa. Иако ће наредни редови некоме можда деловати као шпанско село, потрудили смо се да са наставницима природних наука (читај хемије) максимално поједноставимо написано.

Па чиме то бели лук делује?

Научници су открили да су четири састојка из белог лука одговорна за тај „чаробни“ мирис: диалил-сулфид, алил-метил-сулфид, алил-меркаптан и алил-

метил-дисулфид (Боже, ко им даде ова имена?!). Знам знам, и нама је било тешко да их прочитамо (једва их прекуцасмо). Али занимљиво је и то да ниједно од наведених једињења није присутно у белом луку док га не пресечемо или ољуштимо.

Када се бели лук механички оштети, ензими претварају једињење алил у алицин, а оно се даље распада и реагује па даје она силна једињења са компликованим именима. И све то заједно даје тај чувени мирис/арому белог лука (а наставник каже да свега тога не би било да нема сумпора).

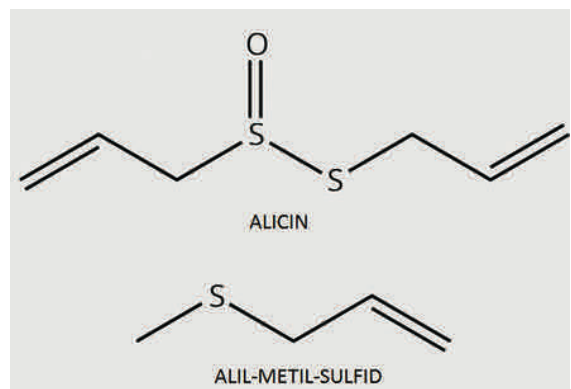
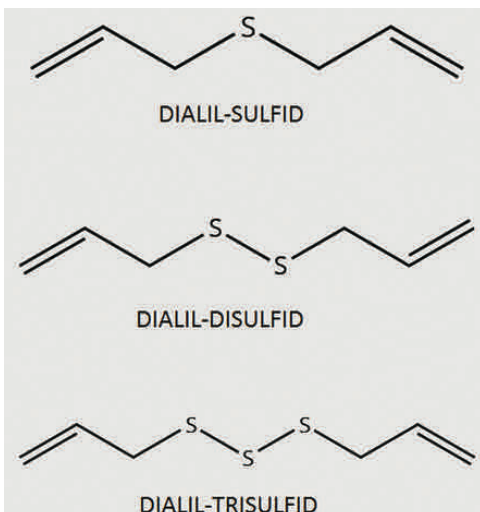
Али и даље нам није било јасно зашто је бели лук омиљено средство у борби против gripa (и вампира, али о томе у следећем чланку)? Сурфујући интернетом нашли смо да ова једињења имају антибактеријско дејство, и то тако што продиру кроз ћелијске мембране бактерија, мењају њихову структуру и тако их уништавају.

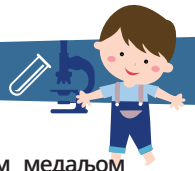
Додуше, бака каже и да јој бели лук помаже око масноћа у крви, али нисам је даље слушала.

Како хемија не иде без формула, ево навели смо неколико њих.

А што се белог лука тиче, мислим да је ипак најбољи у грчкој салати tzatziki (τζατζίκι).

Емилија Белошевац 8/2





Марија Склодовска Кири

Марија Склодовска Кири не само да је прва жена која је добила Нобелову награду, већ и прва особа која је ту награду добила два пута и то за различите области.

Марија Склодовска Кири рођена је 7. новембра 1867. године у Варшави. Њени родитељи били су интелектуалци из редова ситног пољског племства: отац Владислав био је професор физике и математике, а мајка педагог. Од почетка свог школовања Марија је била одличан ђак, а на крају

средње школе је и награђена златном медаљом за успех. Међутим, њена домовина Пољска је тада била под руском доминацијом и жене нису могле да похађају универзитет. Како је њена жеља за образовањем била јака, Марија је нашла решење и убрзо се повезала са групом младих људи који су организовали своје студије у необавезној организацији која се звала „Покретни универзитет“. Године 1891. је отишла у Париз да живи са својом сестром и уписала студије математике, физике и хемије на Сорбони. Студије је завршила као најбољи студент.

Свог будућег супруга Пјера Кирија, који је тада био студент докторских студија у Бекереловој лабораторији, упознала је 1894. године и следеће године се удала за њега. Пјер је препоручио Марију Бекерелу, који јој је потом предложио докторске студије под његовим наџором. Бекерел јој је предложио да врши испитивање зашто је радиоактивност неких врста руда уранијума знатно већа него радиоактивност чистог уранијума. Раду се прикључио и Пјер. После четири године (1898.г) овај рад је довео до открића полонијума (добио назив по Маријиној домовини Пољској), а касније и знатно радиоактивнијег радијума.

Кад су добили Нобелову награду, Марија и Пјер Кири су нагло постали славни. Пјер је постао професор на Сорбони и добио је дозволу за отварање своје лабораторије у којој је шеф испитивања била Марија. Марија Склодовска Кири умрла је близу Саланша 1934. године од апластичне анемије, која је била последица излагања радијацији. Иако је од тада прошло више од 100 година, највећи део њихових личних ствари је и даље контаминиран зрачењем. Посетиоци могу да виде Пјерову и Маријину лабораторију, али претходно морају да потпишу документ о преузимању ризика и обуку заштитну одећу.

Савка Пецо 8/2





Међународна година светлости

На 68. заседању Генералне скупштине Уједињених нација 2015. година проглашена је за Међународну годину светлости и светлосних технологија. Ова манифестација, која се одиграва широм читаве планете, званично је отворена великом свечаном церемонијом 19. јануара, у централној згради Унеска у Паризу, а током године обухватиће читав низ догађаја. Унеско је, заједно са великом групом научних институција и удружења, иницирао читав овај светски пројекат, са циљем популаризације оптике као науке и оптичких технологија. Идеја овакве глобалне манифестације јесте да се укаже на значај светлости и оптичких технологија, колико су оне већ унапредиле квалитет свакодневног живота, али и како могу допринети чистијој и ефикаснијој будућности. Унеско је као циљ поставио и популаризацију науке о светлости са жељом да привуче младе научнике и истраживаче да се заинтересују за ову област, а велике компаније да улажу више средстава у истраживања и примену нових оптичких технологија.

Зашто светлост? Зато што свакодневно користимо светлосне технологије, експлоатишемо законе и особине светлости. Светлост је важан чинилац у природним процесима. Омогућује нам да видимо. Захваљујући светлости, у атмосфери постоји кисеоник добијен фотосинтезом. Светлост користимо и као извор енергије, као алат, као мерну јединицу, као средство за нова сазнања. Примењујемо је у медицини за дијагностику и лечење, у пољопривреди, у комуникацији. Неки светлосни зраци су ка нама кренули пре око осам минута, од нама блиског извора светлости - Сунца и тек сада стижу до нашег ока. Неке зраке чекамо стотинама хиљада година да стигну до нас, попут

оних са удаљених звезда. Најстарија што видимо голим оком је галаксија Андромеда, чијој је светлости потребно више од 2,5 милиона година да стигне до нас. Ту је и такозвано космичко зрачење које стиже из најразличитијих делова и доба универзума, а неки зраци који долазе до наше планете настали су у најранијим стадијумима универзума.

СВЕТЛОСТ КРОЗ ИСТОРИЈУ НАУКЕ

Колико дуг пут је човечанство прешло у сазнањима о овом аспекту природе осликава чињеница да су људи пре неколико хиљада година веровали да се вид заснива на зрацима „светлости“ коју шаљемо из својих очију на остале објекте у околини. Чувени антички филозоф и математичар Еуклид је био један од заговорника ове теорије. Други, попут Аристотела, питали су се како то да ноћу видимо у истом тренутку људе око себе и звезде које су толико далеко од нас. Почетком једанаестог века Ibn al-Haytham, познатији као Алхазен, представио је теорију која је дала одговор на питање како видимо. Овај филозоф и математичар из Басре објаснио је да сваки део објекта који има боју и који је осветљен, шаље светлост и информацију о боји праволинијски у сваки део простора. Алхазен је рекао да оно што око може да види јесу само зраци који нормално, односно под правим углом падају на око, јер су ти зраци, како је тад објашњавао, најснажнији. Својим учењем успео је да открије како ради камера обскура, која је до тада била позната старим Кинезима. Камера обскура је оптички уређај који је у то време био кутија или соба са рупицом на једној страни. Светлост која долази са спољне слике пролази кроз отвор и репродукује се на задњој страни собе (или кутије) инвертован, односно окренут за 180 степени. Захваљујући овој „технологији“ данас постоје фотоапарати, камере и пројектори.



Алхазен је поставио темеље не само оптике, већ и науке као такве, залажући се за научни метод, испред свега експериментално доказивање појава. Његовим речима се данас воде сви научници, да ништа не треба узети онакво како јесте, здраво за готово, већ све што нам је дато треба преиспитати и проверити. Њему ће бити посвећена посебна пажња кроз читав програм Међународне године светлости.

Међутим, светлост не чини само оно што видимо. Заправо само мали део читавог спектра електромагнетног зрачења, као што је светлост, људско око може опазити. Највећи део спектра за нас је невидљив, али га и те како можемо осетити. Вилхем Рендген, немачки физичар је један од великих научника који се сасвим случајно сусрео са једним од тих „невидљивих“ делова светлости, још 1895. године. Као и велики број научника тог доба, Рендген се бавио испитивањем материјала и ефеката при високом напону. У једном од својих експеримената, када је светло било угашено, приметио је светлуцање на картонском застору који је био премазан баријум-платиноцијанидом. Претпоставио је да је у питању нова врста зрачења, и мистериозно ју је назвао X зраци. У једном тренутку је његова супруга Ана Берта поставила руку испред застора. Као резултат добијен је први рендгенски снимак у историји.

СВЕТЛОСТ И ТЕХНОЛОГИЈА

Данас су у употреби технологије које користе видљиве и невидљиве делове спектра. Рендгенски зраци су основа дијагностике у медицини. Осим тога, од шездесетих година прошлог века откривено је и појачање светлосног зрачења путем стимулисане емисије, односно ласер, чије усмерено кохерентно зрачење користимо и у индустрији, медицини, метрологији, али и наоружању. Светлост нам омогућава брзу комуникацију кроз оптичке каблове, а читамо податке са DVD дискова захваљујући ласерским читачима. И не само то, већ нам светлосне технологије попут соларних плоча омогућавају чисто прикупљање енергије и претварање у електричну, без загађивања животне средине. Светлост користе и свемирске сонде попут Фили са мисије Розета, која је слетела на комету пре неколико месеци или ровера који будно истражују површину Марса.

Читава 2015. година посвећена је светлости и светлосним технологијама. Светлост има велики потенцијал за решавање проблема који су пред цивилизацијом. Догађаји попут Међународне године светлости су ту да нам подигну свест о томе шта можемо да урадимо. У обележавању Међународне године светлости у Републици Србији укључио се и Центар за промоцију науке. Уз бројна предавања, радионице и трибине, за јесен 2015.г. припрема се велика национална манифестација Година светлости.

Савка Пецо 8/2

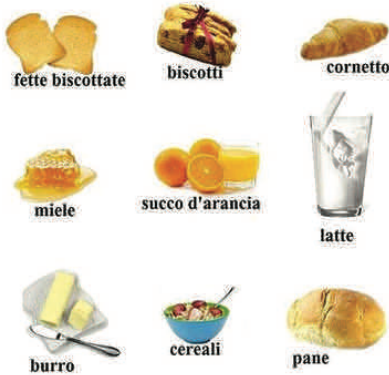




Impariamo l'italiano!

Www.impariamoitaliano.com è un sito web aperto a tutti quelli che si interessano alla lingua italiana. Presenta una nutrita serie di esercizi e test online di grammatica, lessico e modi di dire e civiltà italiana (con possibilità di verifica) oltre a risorse video e audio e giochi per conoscere la lingua e la cultura italiana in maniera divertente. Esistono anche le pagine sul Facebook e sull'Instagram, visitale!

Che cosa mangiate a colazione?



I verbi per cucinare



1. mescolare; 2. grattugiare; 3. aprire; 4. versare; 5. pelare
6. spezzettare; 7. rompere; 8. battere; 9. tagliare

Cucinare





LA FRUTTA E LE VERDURE



Illustrazioni: Shutterstock / LIDIA, N. B. 2018

Disegni: Shutterstock / LIDIA



FRENCH ESSENTIALS: The Calendar

Days in a Month

1	un	21	vingt et un
2	deux	22	vingt-deux
3	trois	23	vingt-trois
4	quatre	24	vingt-quatre
5	cinq	25	vingt-cinq
6	six	26	vingt-six
7	sept	27	vingt-sept
8	huit	28	vingt-huit
9	neuf	29	vingt-neuf
10	dix	30	trante
11	onze	31	trante et un

Days of the Week

Monday	lundi
Tuesday	mardi
Wednesday	mercredi
Thursday	jeudi
Friday	vendredi
Saturday	samedi
Sunday	dimanche

Days and Months are masculine and do not start with a capital letter

Useful Words

Tomorrow - **Demain**
 Today - **Aujourd'hui**
 Yesterday - **Hier**

At the weekend - **Le weekend**
 It's the weekend - **C'est le weekend**
 On Tuesday's (generally) - **Le mardi**
 On Monday (a specific day) - **lundi**
 In September - **Au mois de septembre**

Months of the Year

January	janvier
February	février
March	mars
April	avril
May	mai
June	juin
July	juillet
August	août
September	septembre
October	octobre
November	novembre
December	décembre

Years

2013	deux mille treize
2014	deux mille quatorze
2015	deux mille quinze
2016	deux mille seize
2017	deux mille dix-sept

What is the day?

Example: It is Tuesday.
 Aujourd'hui c'est mardi.

What is the date?

Example:
 It is Monday, 2nd April, 2017.
 Aujourd'hui c'est deux avril, deux mille dix-sept.

FRENCH ESSENTIALS

La république, ses symboles, sa devise

Le drapeau tricolore

On l'appelle comme ça car il a Trois couleurs. Il date de 1794. Le blanc représente le roi, le bleu c'était pour les nobles et le

Le coq

C'est l'animal emblématique de la France. On le trouve sur les girouettes des églises. Il rappelle que la France est un pays agricole. Il vient des gaulois car Gallus signifiait Coq en latin.

La Marianne

C'est la femme symbole de la république. On trouve son buste en pierre dans les mairies. Elle porte le bonnet phrygien (révolution)

Liberté • Égalité • Fraternité

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

La devise: LIBERTE EGALITE FRATERNITE

Elle rappelle les valeurs de notre pays. On est tous libres, on est égaux quelque soit sa richesse, sa couleur de peau. On doit être fraternels= frères (s'entraider)

LA MARSEILLAISE

C'est l'hymne national (la chanson du pays) Elle s'appelle comme ça car elle a été inventée par un soldat qui venait de Marseille après la révolution.

La semeuse

C'est la Marianne mais en entier. Elle sème l'avenir et la liberté. Elle est le symbole de la France des champs.

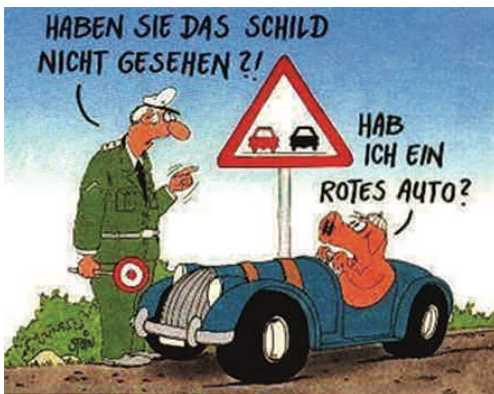


PAYS NATIONALITÉS





LUSTIGE BILDER



REDEWENDUNGEN

“im gleichen Boot sitzen”

Wenn alle im gleichen Boot sitzen, bedeutet das: Alle sind in der gleichen Situation, und zwar in einer schlechten: „Wenn die Firma zumacht, verlieren wir alle unsere Arbeitsplätze. Das heißt, wir sitzen alle im gleichen Boot.“

wo sich Fuchs und Hase gute Nacht sagen

Mit diesem Ausdruck beschreibt man im Spaß einen Ort, an dem kaum jemand wohnt. Der Fuchs und der Hase sind scheue Tiere, also Tiere, die Angst vor Menschen haben. Sie leben oft an sehr stillen Plätzen in der Natur, wie in Wäldern oder Wiesen. Der Ort, an dem sich die beiden also gute Nacht sagen, liegt sehr weit weg von Wohngebieten oder Straßen: „Ich komme aus einem ganz kleinen Dorf in Norddeutschland, wo sich Fuchs und Hase gute Nacht sagen.“

Андрей Кокир 8/2





Насколько хороша у вас логика?

Когда мы взрослеем, в нас становится все меньше непосредственности и способности мыслить проще. Мы стремимся все усложнять. Время от времени жизнь подкидывает нам различные задачи. С ними мы встречаемся каждый день и многие из них требуют у нас активных размышлений. Предлагаем проверить наличие логического мышления. Вы готовы?



ЧТО МОЖЕТ ПУТЕШЕСТВОВАТЬ ПО СВЕТУ,
ОСТАВАЯСЬ В ОДНОМ И ТОМ ЖЕ УГЛУ?

ADME

ЧТО МОЖНО ВСТРЕТИТЬ
ОДИН РАЗ В МИНУТЕ,
ДВА РАЗА В МОМЕНТЕ
И НИ РАЗУ В ТЫСЯЧЕ ЛЕТ?

ADME

ЭТО НЕ ЖИВОЕ СУЩЕСТВО,
НО У НЕГО ЕСТЬ 5 ПАЛЬЦЕВ.

ADME

КАКОЕ СЛОВО НАЧИНАЕТСЯ С ТРЕХ БУКВ Г
И ЗАКАНЧИВАЕТСЯ ТРЕМЯ БУКВАМИ Я?

ADME

Кто утром ходит на четырех ногах,
днем на двух, а вечером на трех?

ADME

ШЕЛ МУЖ С ЖЕНОЙ,
БРАТ С СЕСТРОЙ ДА ШУРИН С ЗЯТЕМ.
СКОЛЬКО ВСЕХ?

ADME

У КАКОГО СЛОНА НЕТ ХОБОТА?

ADME

В лесу заяц.
Пошел дождь.
Под каким деревом заяц спрячется?

ADME

Вы пилот самолета,
летающего из Лондона в Берлин
с двумя пересадками в Праге.
Как фамилия летчика?

ADME

КЛЮЧИ К ТЕСТУ:

1. Первый квадрат
2. Почтовая марка
3. Букву М
4. Перчатка
5. Тригонометрия
6. Человек
7. Трое
8. У шахматного
9. Под мокрым
10. Ваша фамилия



La Navidad y Año Nuevo en España

La Navidad es una fiesta tradicional que en España se celebra de forma alegre y feliz acompañados de los seres queridos y de los mejores amigos. Son días de fiesta nacional en los que cada comunidad autónoma tiene sus costumbres para disfrutarlos al máximo. Pero, en general, los españoles compran regalos, adornan la casa, se hacen fiestas, se comen los mejores platos y se piden deseos de paz y prosperidad para el Año Nuevo.

Para celebrar la Navidad, los españoles por lo general adornan sus casas con una serie de objetos típicos que llenan de color y alegría el hogar, además de conmemorar el nacimiento de Dios. Entre ellos destacan el portal de Belén en el pesebre y el árbol de Navidad con las guirnaldas, estrellas de Belén, bolas de colores y macetas típicas de la época.



La Nochebuena se celebra el 24 de diciembre. La noche del 24 se reúnen las familias enteras para cenar, normalmente en casa de alguno de los familiares. La cena típica es el pavo relleno, pero se ha generalizado mucho y los platos de hoy son muy diversos, según gustos y preferencias. Seguidamente se brinda con champán o cava y se comen dulces típicos de Navidad, acompañados de villancicos cantados por todos. A las 12 de la noche, en la iglesias, se celebra la "Misa del gallo", especial para la festividad en representación del nacimiento de Dios.

El día 25 de diciembre es Navidad, un día muy especial que también se celebra junto a la familia. La celebración de esta

fecha es la misma que la noche anterior: reunión, comida, cante y felicidad para todos. En algunas familias españolas están empezando a celebrar la llegada de Papá Noel o Santa Claus, de manera que al despertar el 25 de diciembre encontrarán todos los miembros un obsequio junto a la chimenea o bajo el árbol.

El día 31 de diciembre, los españoles celebran el Fin de Año, la última noche del año, con alegría y mucha fiesta, como día especial también del período de Navidad. Suele ser un día más abierto en el que las reuniones son con familiares y/o amigos. Es tradicional esa noche vestir ropa interior de color rojo, para atraer a la suerte.

Se cena en casa o en un restaurante, se espera que a las 12 menos 1 minuto la televisión retransmita las campanadas (las oficiales desde la Puerta del Sol en Madrid) y se acompaña a cada una de estas con una uva de la suerte. Al finalizar todos brindan con champán y se piden deseos, así como se felicita el año venidero a todos los seres queridos. Esa noche es especial, una noche de diversión y fiesta para todas las edades.



El día 1 de enero es un día de fiesta nacional, Año Nuevo, en el que absolutamente nada está abierto, las calles están desiertas porque la mayoría duermen después de la noche anterior de fiesta. Es el primer día del año y se organizan muchos conciertos de año nuevo para los interesados, por cualquier rincón de España. Muchas familias vuelven a reunirse ese día para comer juntos y celebrar el primer día del año, y que continúan las fiestas de la Navidad.

La noche del 5 de enero es muy especial para los más pequeños. Esa noche los Reyes Magos visitan a todos los niños de España tras haber recibido la carta que estos les han enviado pidiéndoles regalos. Esa tarde, en la mayoría de pueblos y las ciudades, la cabalgata de los Reyes Magos llenan las calles de alegría, caramelos y regalos para todos.

El 6 de enero, los niños juegan con ilusión con sus regalos de Reyes antes de empezar de nuevo el colegio. Si algún miembro de la familia acostumbra a regalar a otro, es día típico de visitar las casas de los familiares y recoger regalos. Y este es el último día de las fiestas de Navidad en España.



A good friend

A good friend of mine is called Iva. She is a very good friend, although she can be bad sometimes, ok almost always, but she is a very, very, very good friend.

She is always there for me. She often helps me with a lot of things

Iva is very smart. Her intelligence level is over the top. In classes she never hears what the teachers say but she almost always knows the right answer.

Iva is a very pretty girl. She has beautiful hazel gold hair that shines in the sunlight. Her eyes are dark brown and very mysterious looking. When you look at Iva`s eyes you can see a dark, mysterious tornado.

She has long, thin arms and very slim legs. Iva has thin eyebrows and very long, beautiful eyelashes. When she opens her eyes it`s like her eyelashes are tiny butterfly wings. She used to be of my height but she is now taller than me.

Iva`s personality, on the other hand, is extremely strange and weird. Her behavior is sometimes ok but sometimes not. She is a good friend but she shows it in a very strange way. She is a diva, she is very smart, self-assured.

Iva is sometimes two-faced and wants to be a leader in everything.

All in all, she has a big heart, and I appreciate her friendship. If you had Iva as a friend you would deny all of her bad behavior and be glad you had Iva as a friend. She would always make you laugh.

Тара Јешић 6/2

My mother

Mothers are the beginning of everyone's life. They are the foundation of our growing up, a wing underneath which we become adults, and a safe harbor that will accept us after any shipwreck.

Only love of a mother will never end. It is timeless and boundless.

Please allow me to introduce you to the woman who gave me life, health and happiness - my mother whose name is Zeljka Popov Sesum.

My mother is a very special and strong woman. She is always friendly and helpful and her heart is big enough for everyone.

My mother is a teacher in primary school. The students who she teaches love her and respect her very much.

My mother is middle aged. She's tall with an hour-glass figure. She has long dark wavy hair, pale skin, oval face, narrow nose, rosy cheeks and large brown eyes shining all

My sister Marija

Marija is my older sister. She is almost four years older than me. She is sixteen.

Marija is not only my sister she is also one of my best friends and I love talking to her. From Monday to Friday she goes to the city of Novi Sad to play tennis but that doesn't stop us from talking for hours. Even though she is a few years older than me we have a lot to talk about. We also have similar interests like fashion, pop culture and music.

Marija and I fight a lot but it's because of stupid things. Some of the reasons are when I don't want to make her a hairstyle because I'm too lazy or when she doesn't want to give me her purse. One of the main reasons we fight is when we wear similar outfits. When we fight we don't talk for 15 minutes but then we make up.

Marija has long, dark brown, almost black hair. Her eyes are big and brown. She has big lips and she is very tall.

Marija likes to act tough and like she doesn't care about me, but I know she does. She is a really nice and a genuine person. Marija likes to joke a lot but when needed she is serious. She likes playing pranks on our mum and sometimes I like to join her.

Marija and I like to do everything together. I'm really happy to have a sister like her.

Дуња Булатовић 6/2

the time when she is happy. Her smile is huge and her voice is the most beautiful sound in the world.

She likes to wear casual clothes. Her favourite meals are Russian salad and Markisa cake. She loves my father, travelling, holidays, the sunset on the beach, but most of all, she loves me.

My mother always takes care of me, supports me, teaches me how to get through some problems boys have at this age. She tries to make a good person out of me, with honor and dignity.

Anybody who is lucky enough to have one mother's love and dedication to follow him through life, to protect him from all the punches faith throws, becomes more successful, confident, and enriched person.

My mother's love is an irreplaceable gift given at birth, and saved for eternity.

Теодор Шешум 6/2



Спортска такмичења у школској 2015/16 год. (прво полугодиште)

У досадашњем делу школске године Руђерови спортисти били су на општинском првенству из одбојке, малог фудбала и градског такмичења из стоног тениса, као и на пријатељском мечу из фудбала са интернационалном школом из Београда.

Као увек достојан противник, руђеровци нису имали среће да се са одличјем врате у школу и улепшају школску витрину са још неким пехаром или медаљом. Добре партије из одбојке пружиле су наше руђеровке у конкуренцији VII-VIII разред.

На општинском првенству у одбојци наши руђеровци у конкуренцији VII-VIII разреда, уз мали недостатак среће, пропустили су игру у полуфиналу.

У малом фудбалу дечаци и девојчице 7. и 8. разреда нису успели да се пласирају до финала, али уз неизвесност могли смо видети доста лепих потеза наших изабраника-ца.

На пријатељским утакмицама са интернационалном школом из Београда, како то традиција налаже, Руђеров мушки и женски тим заслужено је славио.

У јакој конкуренцији на нивоу града, наши момци су покупили бројне симпатије организатора. Руђерових четири мускетара Алекса Лолић 6/1, Сефан Поповић 6/1, Петар Живановић 8/1 и Никша Балабан 8/1, у конкуренцији од 70-80 појединаца на градском такмичењу у стоном тенису, борили су се до шеснестине финала. У осмини финала изгубио је борбени Алекса Лолић, који је као најмлађи понео највећи терет, и направио добре резултате и увертиру за екипно такмичење које следи.

Милош Крстић 8/1

Фудбалски турнир

Као што традиција налаже и ове године били смо гости Интернационалне школе Београд и на стадиону БАСК одиграли пријатељске утакмице у фудбалу. Руђеров тим, и у женској, и у мушкој категорији добро се показао и заслужено славио. У лепом дану, спортској атмосфери, могли смо само да уживамо, а поред тога и да се радујемо јер смо се у школу вратили као победници. Женски тим је славио са 3:0, док је на мушкој утакмици било знатно више голова 5:2. Истакли су се посебно Слободан Станојловић, Урош Шејић, Марјан Филиповић, Милица Ђипранић, Ема Јовановић и Миња Милојевић. Интернационалну школу очекујемо на свом терену уочи Нове године.

Стефан Родић 6/1





Мама, тата, хајде да се играмо

У среду 23.09.2015. године одржана је манифестација под називом Мама, тата хајде да се играмо. У уводном делу одржана је презентација менталне аритметике, а други део манифестације био је подељен на два дела. Први део се односио на креативну радионицу која је била организована у оквиру интердисциплинарне теме Who we are, а други део на спортске активности. Ученици PS2, Grade 1 и Grade 2, заједно са својим родитељима су уживали у реализованим активностима.

Богдан Јоковић 6/1



Градско првенство у стоном тенису

На нивоу града Београда, одржано је градско првенство у стоном тенису у појединачној конкуренцији. Преставници наше школе били су следећи ученици: Алекса Лолић 6/1, Стефан Поповић 6/1, Никша Балабан 8/1 и Петар Живановић 8/1. Бројне похвале добили су наши дечаци од организатора за добру игру и још боље спортско понашање. Нажалост, Петар Живановић није прошао групу због јаке конкуренције. Док су други ученици прошли, и лаганим корацима ишли даље. У шеснаестини финала изгубио је Никша Балабан, а најбоље резултате постигао је Алекса Лолић који је у осмини финала изгубио и тиме завршио своје учешће на турниру у појединачној конкуренцији. Похваљујемо све учеснике и желимо им пуно среће у екипној конкуренцији која ће бити ускоро.

Милан Ђајић 6/1



Часови плеса

Од новембра се у нашој школи одржавају часови плеса за ученике осмог разреда. За учење плесних корака задужен је Влада Тодоровић, наш прослављени плесач и учесник популарног шоу програма „Плес са звездама“. До сада су се ђаци опробали у класичним и латино плесовима, а своје плесно умеће показаће на матурској вечери и другим школским свечаностима. Добра атмосфера, дружење и забава су загарантовани!

Матија Марић 8/1





Богдан Обрадовић

• Зашто је битно да деца тренирају?

На првом месту зато што је то изузетно здраво, са друге стране, у данашње време имају доста изазова. Проводе доста времена, као што знате, уз компјутер, и интернет који је је лако доступан. а то урушава ваше физичко и ментално здравље. Криви кичму, онеспособљава за многе активности. Спорт много помаже, пружи вам прилику да се дружите са другарима, како из свог окружења, тако и широм света, да размењујете искуства. Има много позитивних аспеката спорта, а најважније је то што кад научите да се бавите спортом ви ћете то моћи рекреативно да се бавите читавог живота. А оне које спорт интересује професионално, могу да направе сјајну професионалну каријеру.

• Који спортови су Вас интересовали као дете?

Сви спортови су ме интересовали. Одрастао сам на Новом Београду играли смо од баскета, рукомета, фудбала, одбојке, стоног тениса све спортове, вожње ролшуа, па чак и на неком импровизованом терену, тенис. То свој деци препоручујем – нека се траже у спорту и изаберу оно што им одговара.

• Како је бити на челу тениске репрезентације?

Мислим да је занимљиво. Доста путујемо широм света, имамо много мечева, талентоване играче, имамо добре противнике и екипе. Врло је интересантно и динамично.

• Да ли сте имали искуства у раду са параолимпијцима?

Да. Имају два одскока лопте. био сам промотер од старне ИТП.

• Зашто је битно да учествујемо у хуманитарним акцијама?

На првом месту, то су они којима сви заједно можемо да помогнемо, сви ако дамо по мало, урадићемо много. Једног дана може и нама да се догоди. Зато је битно да будемо племенити, морамо да помажемо једни другима.

Разговор водили Теа Полимац, Емилија Пуповац, Милош Крстић





Интервју са Дејаном Радоњићем

1. Како се борите са притиском ове сезоне, у којој сви очекују од вас још веће успехе него прошле?

Прошла сезона је била сјајна, историјска. Нама је жеља да ове сезоне поново будемо добри и да нам мало теже иде на почетку, али надам се да ћемо успети да освојимо неки трофеј.

2. Да ли ће се повратком Вилијамса променити структура тима?

Видећемо. Тек треба да се прикључи екипи, а може да игра од 1. децембра па ћемо у зависности од свега тога видети шта је најбоље за тим.

3. Како доживљавате победе у вечитом дербију?

Те утакмице носе посебну драж. Пред те утакмице кажем играчима да може да буде све добро, да побеђујемо. Међутим, ако изгубимо од Партизана, онда је лоше, исто тако ако је све до тад лоше, а победимо њих, онда је све у реду.



Интервју са Дејаном Петковићем Рамбом

1. Зашто је битно да деца тренирају?

Знате како „у здравом телу, здрав дух“. На тај начин деца се граде и у физичком и у психичком, моралном плану. Врло је битно да деца буду у спорту јер на тај начин се налазе у најбољем могућем окружењу и друштву.

2. Да ли вам је пријала ватрена публика у Бразилу?

Наравно. Прво сам имао трему, али када сам то пробио, пријало ми је јер знам да неко воли и цени то што радим.

4. Како коментаришете ову нашу акцију?

Драго ми је да сам овде са вама, да пружим и ја подршку овој хуманитарној акцији. Сматрам да би требало да их буде више.

Разговор водио Матија Марић 8/1



3. Који вам је омиљени трофеј?

Имам много спортских трофеја. Сваки је на свој начин битан и драг. Најомиљенији ми је, свакако, тај што сам тата.

4. Доживели сте велике неправде у репрезентацији и Реалу и поред тога сте оставили сјајан траг у бразилском фудбалу?

Морао сам да донесем много битних одлука и избора, али се сада због њих не кајем. Свако остави неки траг, а то могу бити или ране или лепе успомене, а ја мислим да сам, свакако, оставио лепе успомене.

5. Пратите ли параолимпијски спорт?

У последње време да. Имао сам искуства играња фудбала са бразилским параолимпијцима.

6. Шта мислите о овој акцији наше школе?

Срце ми је пуно када видим да једна образовна институција по трећи пут организује овакву акцију где деца између осталог приказује и параолимпијске вредности.

Разговор водили Богдан Јоковић 6/1,
Милош Крстић 8/1



Здрави залогаји

У оквиру обраде теме ГДЕ СМО МИ У ВРЕМЕНУ И ПРОСТОРУ, ученици 4/1 одељења припремили су здраве залогаје. Сви смо уживали у укусно припремљеним житарицама које су стигле са плодних поља наше Србије.

ученици 4/1

Ноћ истраживача

У оквиру промоције манифестације „Ноћ истраживача“, представнице Математичког факултета у Београду одржале су две презентације у нашој школи. Ученици свих разреда сазнали су детаље о овом међународном догађају, одгледали су филм о историји бројева, а затим учествовали у дискусији, дружењу и шалама.

Милан Ђајић 6/1





Дочек првака

За нову генерацију ђака првака као и прву генерацију полазника IV програма, PYP 2 и Grade 1, Образовни систем „Руђер Бошковић“ је припремио свечани пријем.

Добродошлицу и најлепше жеље за почетак школовања су им пожелели генерални менаџер Младен Шарчевић, директорка Основне школе Гордана Петковић Срзентић, учитељице и сви наставници који ће им предавати.

Специјални учесници програма су били прошлогодишњи прваци који су припремили лепу добродошлицу за нове другаре.

Емилија Пуповац 6/1



Дан здраве исхране

Поводом Дана здраве исхране који је 16. октобра дошли смо на идеју да за време редовне наставе физичког васпитања за средњошколце и основце, организујемо предавање на тему „Спортска, здрава исхрана и суплементација“. Предавање је било интерактивно, а гост предавач био је Љубиша Вукосављевић, лиценцирани инструктор и персонални тренер и нутрициониста. Тема је била веома садржајна и ученици су показали велико интересовање. Могли су доста тога да науче и открију о нутритивним вредностима намирница које користимо, о ономе како наш организам функционише у идеалним условима или при одређеним напорима. Предавање је било прилагођено узрасту, уз једну мотивациону ноту, а ученици су изашли пуни утисака и нових питања.

Теодора Магазин 6/2



Предавање о шећеру

Поводом Светског дана здраве хране у школском клубу је одржано предавање на тему шећера. Ученици петог разреда су стекли нова знања о улози угљених хидрата, научили су називе разних врста шећера како би их препознали у производима које често конзумирају и како би убудуће правили паметније и здравије изборе.

Софија Терзић 5/1



Хуманост на делу у дечијем оделу

Дана 5. новембра у ОШ „Руђер Бошковић“ одржана је традиционална хуманитарна манифестација под називом Хуманост на делу у дечијем оделу у оквиру које се, трећи пут до сада, одржао параолимпијски дан у нашој школи. Велику част указали су нам многобројни гости и родитељи који су подржали наше настојање да пружимо помоћ онима којима је та помоћ потребна. Овогодишњу манифестацију отворио је заменик генералног менаџера наше школе господин Драган Штулић, а потом су се гостима обратили госпођа Бранкица Јанковић, господин Горан Весић, господин Зоран Мићковић, господин Дејан Петковић Рамбо, господин Богдан Обрадовић. Подршку су нам пружили, наравно, као и сваке године и наши родитељи, прослављени спортисти. Осим спортских надметања наших ђака и параолимпијца у кошарци и стоном тенису, организовани су полигони древних игара, а за добру спортску атмосферу побринуо се и наш школски бенд. У сврху хуманитарне помоћи организована је аукцијска продаја радова наших ученика, који су ове године надмашили себе у својој креативности, а сва прикупљена средства од продаје намењена су деци, избеглицама из Сирије која су у ратним страдањима изгубила део свог детињства, као и удружењу „Живот“, организацији која се бави децом оболелом од ретких болести.

Милош Крстић 8/1



Снимамо филм

У Кошутњаку почело снимање филма „Уједињење“ који говори о поновном сусрету данас раздвојених, а некада заједничких светова, света природе и света науке. Филм се снима по оригиналном сценарију наше филмске секције. Глумци су чланови драмске секције, а сниматељску екипу чине чланови филмске секције. Снимање је било право задовољство и сви учесници у овом пројекту били су на висини свог задатка.

Теа Полимац 6/1





Дружење са писцем

Наш данашњи драги гост је писац, правник и доктор политичких наука, господин Градимир Ђуровић. Ово је његова трећа посета нашој школи. Дружио се с нашим млађим ђацима, који радо читају његове књиге „Цеп пун кликера“ и „Кртица Зрика и друге приче“. Прошле године је нашим гимназијалцима држао предавање о Паризу и париским уметницима (сликарима, писцима, шансоњерима) обogaђено анегдотама о великим уметницима и репродукцијама Далија, Пикаса, Модилјанија. Као бивши сарадник Црвеног крста у Женеви, права је особа да нам исприча нешто о историјату ове организације. Данас, када смо сведоци великог таласа избеглица и избегличке кризе, ова тема је, чини се, дошла у прави час.

Борис Симикић 6/1



Светосавско звонце

Ученици 3/2, grade 4, Марко Стрмолe и Огњен Срзентић су за своје литерално стваралаштво, награђени на конкурсy под покровитељством часописа „Светосавско звонце“.

Емилија Пуповац 6/1

Едукативно-рекреативно поподне

У четвртак, 17.9. одржано је едукативно-рекреативно поподне за ученике од 5. до 8. разреда наше школе. Ученици осмог разреда имали су организован оријентиринг по централном делу Београда. У пратњи својих наставника упознали су многе важне локације и чули неке историјске чињенице. Почетна тачка био је Пионирски парк, а крајња Калемегдан, са којег се пружао поглед на ушће Саве у Дунав. У оквиру своје пешачке туре ученици су обишли Андрићев венац, трг Николе Пашића, познато стајалиште код споменика кнезу Михаилу, Деканат, Студентски парк, Топличин венац, зграду Народне банке. Било је поучно, интересантно, јер некако, никада до краја не упознамо град у којем живимо. Истог дана чланови драмске, новинарске и филмске секције ишли су у шетњу Кошутњаком у потрази за локацијама за снимање нашег новог филма „Уједињење“. Глумци су опробали поједине сцене у шуми, новинари хватали белешке и фотографисали локалитете како би имали материјал за школску редакцију, а чланови филмске секције осмишљавали начине за реализацију новог филма.

Чак ни врућина није нарушила добро расположење у овој групи ученика и њихову радозналост. Осим едукативног дела поподне, организован је и спортски део у оквиру којег су се ученици такмичили у кросу који је организован у Кошутњаку, а потом имали разне спортске активности у школи. Било је топло, али су жеља и радозналост превладале све остало...

Милош Крстић 8/1



Центар за таленте

Од 19. јуна до 25. јуна у Београду је одржан International Young Naturalists Tournament (IYNT) у организацији Центра за таленте Београд II на коме су учествовала два ученика наше школе, Деан Полимац и Тара Чолић. Они су били чланови два српска тима који су се такмичили у дебатовану на мултидисциплинарне теме из биологије, хемије, физике, математике и информатике. На турниру поред српских тимова учествовали су тимови из Русије, Белорусије, Бугарске, Грузије, Хрватске и Кине. Оба српска тима су показала завидно знање и умеће дебатовану, познавање тема и пласирали се у полуфинале и освојили су треће место.

Анастасија Оцокољић 6/1



Десета годишњица наше школе

У петак, 12. јуна 2015. године у Мадленијануму је одржана свечана приредба поводом десетогодишњице постојања прве приватне Основне школе „Руђер Бошковић“.

Свечаности су присуствовале многобројне званице као што су градски менаџер Горан Весић, представници Београдског универзитета, Биолошког, Хемијског и Географског факултета, као и представници Регионалног центра за таленте. Такође, присуствовали су представници медијских кућа, истакнути спортисти, Богдан Обрадовић, Миња Субота и многи други. Лепој и свечаној атмосфери допринела је приредба коју су припремили ученици и наставници Основне школе који су одушевили присутне госте мјузиклом „Чудесни бамбус“ у којем је учествовало преко осамдесет ђака. Завршница је, наравно, припала нашим матурантима, који су испраћени громогласним аплаузом.

Стефан Суботић 6/1





Марко Краљевић – епски лик и историјска личност

Шестаци су током претходног месеца обрађивали епске песме о Марку Краљевићу. Идентификовали су се са Марковим јунаштвом, спремношћу да заштити слабе и немоћне, сагледали његове мане, а 3.12.2015. са наставницима историје ис српског језика направили паралелу између епске слике о Марку и његове историјске личности. Да ли је Марко орао друмове, секао олако турке главе и много тога другог требало је проверити. Добили су ученици јасну слику о њему као личности из историје и схватили да велика питања често имају отворене одговоре.

Теа Полимац, Стефан Суботић 6/1

Спортско забавно поподне у Руђеру

У четвртак 12. новембра 2015. г. у поподневним сатима, за ученике основне школе организовано је спортско-забавно поподне са различитим садржајима.

За најмлађе ученике, прваке и предшколце организоване су спортске игре у природи и радионица потрага за благом. Ученици трећег и четвртог разреда посетили су Педагошки музеј, где су обишли сталну поставку и учествовали у радионици „Школа моје баке“.

Петаци и шестаци били су у Планетаријуму на Калемегдану, док су се старији основци опробали у популарном фитнес програму зумби.

Богдан Јоковић 6/1





Cambridge Primary Checkpoint тестови

На завршним Cambridge Primary Checkpoint тестовима ученици овогодишњег 6/2 разреда остварили су одличне резултате:

Mathematics

Из математике 65% ученика је остварило успех изнад светског просека, што нас све чини веома поносним. Посебну похвалу заслужују ученици Марко Јовановић, Дуња Булатовић и Јан Чубаков, који су остварили максималну просечну оцену – 6.0! Ученици Ника Копривица, Теодора Магазин, Јулијана Петровић, Миа Гедошев, Никола Ђуришић, Катарина Кежић и Ива Мали су остварили одличне резултате између 3.5 и 6.0.

Science

Из 13 оцењиваних области када је у питању предмет Science, наши ученици су из четири области остварили оцене изнад светског просека. По оствареним изванредним резултатима издвајају се ученици: Марко Јовановић, Јан Чубаков, Дуња Булатовић, Миа Гедошев, Тара Јешић, Ника Копривица, Теодора Магазин, Ива Мали, Јулијана Петровић и Павле Драјер.

English 1st Language

Све похвале за одличне резултате остварене на Checkpoint тестовима из енглеског језика (као првог или матерњег језика) заслужују ученици: Теодора Магазин, Тара Јешић, Марко Јовановић, Дуња Булатовић, Ника Копривица, Миа Гедошев, Ива Мали, Јулијана Петровић, Јан Чубаков и Сара Ећим.

На завршним Cambridge Checkpoint тестовима ученици прошлогодишњег 8/2 разреда остварили су одличне резултате:

Mathematics

Из математике 98% ученика је остварило успех изнад светског просека и то ову генерацију ученика чини најуспешнијом од увођења Cambridge Secondary 1 програма 2008. године. Посебну похвалу заслужују ученици Милан Булајић и Сергеј Петровић, који су остварили максималну просечну оцену – 6.0!

Science

Из 18 оцењиваних области када је у питању предмет Science, наши ученици су из шест области остварили оцене изнад светског просека. По оствареним изванредним резултатима издвајају се ученици: Милан Булајић, Анастасија Копривица, Сергеј Петровић и Никола Раичевић.

English 1st Language

Све похвале за одличне резултате остварене на Checkpoint тестовима из енглеског језика (као првог или матерњег језика) заслужују ученици: Милан Булајић, Федор Дугалић, Анастасија Копривица и Софија Ковачевић.

Још једном честитамо свим ученицима и њиховим наставницима.

Надамо се да ће и будуће генерације основаца постизати овакве задивљујуће резултате.

Милан Ђајић 6/1



Јесењи дан

Стигла је јесен, најлепше годишње доба. Природа је добила своје жуте хаљине и дебеле, жуте тепихе. Птице селице се селе на југ, у топлије крајеве. Јутра и ноћи су хладна, али се у току дана појави по зрачак сунца. Мама и бака спремају зимницу. Људи уређују њиве, спремају дрва за зиму и огрев. Природа је добила прелепу жуту боју.

Зара Пршић 2/2



Ива Кнежевић 4/1

Јесењи дан

Јесењи дан је када ветар дува више него обично и са својом снагом обара шарено лишће са дрвећа. Тада се птице спремају за дуг пут. Веверице сакупљају жирове и кестење, а медвед се спрема за зимски сан. Дрвеће нема више лепу, зелену боју. Ветар дува све јаче и јаче, све је мање сунчаних дана. Ситна киша прља наше улице. Најзабавнија јесења игра је скакање по лишћу.

Софиа Балаћ 2/2



Алекса Батас 6/1

Јесен

Једног дана тмурни облаци су сакрили варљиво сунце. Хладан ветар је почео да лута шумским стазама и носи бакарно, црвене листове. Деца су се радосно играла напољу и уживала су у лепим јесењим бојама. Меда је почео припреме за спавање, а птице селице су отишле на југ. Јесен је завладала природом.

Лаура Бреиер 2/2



Вук Даниловић 2/1

Помогла сам

У животу је важно помагати другим људима. Треба бити хуман и помагати онима који су у невољи. Тако сам и ја помогла својој другарици када јој је било тешко. Било је то после часа физичког, када је био велики одмор. Ми смо се играли јурке и моја другарица Ивона се спотакла и ударила колена. Одвела сам је до Јаце, здравствене раднице у нашој школи. Јаца јој је очистила рану и Ивона је престала да плаче. После сам је одвела у учионицу и наставили смо час. Увек треба пружати помоћ ономе ко је у невољи и коме је наша помоћ потребна.

Зара Пршић 2/2

Јесен

У јесен све пада...
 Лишће пада са дрвећа,
 а латице са цвећа.
 Са неба падају громови и муње,
 а са грана јабуке и дуње.
 Још у јесен изненада,
 сваки час и киша пада.
 У јесен све пада то се зна,
 баш ове јесени са степеница, пала сам и ја.

Теодора Секуловић 3/2



Да знам немушти језик

Дохватам грану храста, ону која ми је махала да дођем. Додирујем је отворених прстију. Тако се ми поздрављамо. Он је мој пријатељ, чувар тајни, са којим делим и срећу и тугу.

„Ноћас је на мени спавало јато уморних селица. Завидео сам им што могу да лете ка пролећу. Колико сам таквих јата дочекао и испратио“, рече стари хрст. „Хеј, старче, данас је на тебе ред. Причај ми оне старе приче које волим да слушам“, замолио сам га. „Седи, дечаче, овде је најбоље“, сместио ме је поред себе.

„Деда ми је живео преко триста година. Оца ми посекоше Турци. Један чобанин ме је ишчупао, али ме је твој чукундеда поново засадио. Прво моје искуство било је да су људи лоши, али сам убрзо схватио да има и добрих. Једне страшне зиме брат ми је измрзао и никада више није озеленео. Ми преживели расли смо све више, а корене пружали све дубље, јер смо видели да са ветровима нема шале. Једног пролећа смо једва преживели најезду поганих инсеката, а једне јесени умало не настрадамо од пожара. Ја сам издржао суше, олује и земљотресе. Муке су ме очеличиле. Е, шта сам све прошао, дечаче мој“, замисли се стари хрст. „Причај ми, молим те, драги старче“, радознало му рекох ја.

„Најтеже су ми пали ратови. Од њих нема ништа страшније. Пун сам олова из три рата. Да ти испричам причу о једном партизанском куриру који је бежао од Немаца. Попео се на мене и сакрио. Пригрлио сам га стотинама својих грана, заклонио сам га хиљадама својих листова. После рата ми је пришао и пољубио ме је. Никада ништа топлије нисам осетио. Фашисти су о моју грану обесили мајку, која није желела да ода своје синове. Дрхтала је од бола свака моја жилица у корену, сваки мој лист је од стида црвенео. Страшније је то било од свих громова, олуја и земљотреса.“ Гледао сам га широм отворених очију. „Да, да, драго дете, дуг је мој времеплов. Испратио сам многе јесени и пролећа, окупале су ме многе кише, шибали су ме ветрови. Издржао сам суше, поглаве и ратове! Доживео сам и лепе тренутке. Видео сам много кљунића, који су пробијали љуске јајета, дозивајући мајку. Наслушао сам се бесплатних птичијих концерата. Многима сам био станиште и скровиште. Био сам сунцобран и кишобран. Увек сам био добар домаћин. Сада чекам белу зимску бунду, а ти дођи са првим сунцем, дечаче мој. Дођи да причамо неке нове приче.“

Хрст зевну, већ га осваја зимски сан. Рукујем се са граном и полазим. Чекају ме топла соба и књиге... И свеска у којој ћу написати овај задатак. Можда ми другари неће веровати, али испричаћу им причу старог храста.

Милош Крстић 8/1



Анастасија Радовановић и Софија Филипи 8/1

Река понорница

Дубоко у шуми у којој се чује пој птица, зраци сунца се пробијају кроз крошње дрвећа, чује се клокотање воде. Али, то није обичан извор.

Тај предео је пун лековитих биљака, хрстова, јела и маховине. Река се осећала усамљено. Кад јој је досадило да не ради ништа, одлучила је да увре у земљу. Напокон је стигла, погледала око себе и видела јато малих рибица свакаквих боја и нешто необично и несвакидашње. Из реке је расло дрво крушака. Није јој се свидео подземни свет. У повратку за свој свет загледала се у спољашњи, и промашила пут. Река се изгубила и није знала шта да ради. Плутајући непознатим крајем, наишла је на другу реку по имену Дунав.

Дунав и река су се одмах спријатељили. Заједно су пролазили кроз разне авантуре. Реци је било жао што неће видети свој крај, али је и била срећна што је нашла новог пријатеља.

Бојана Радовановић 5/1



Ника Копривица 6/2



Река понорница

Иза седам гора, иза седам мора, у дубини густе шуме извира је једна река. Шумске животиње често су долазиле до реке да пију воду.

Затим су почели и људи да је користе и загађују. Од силне туге одлучила је да увре у земљу и тако се склони од њих. Лутала је подземним светом пробијајући се кроз тунеле које су копале кртице. Али при њеном доласку сваки пут би се сакривале и покушавале да затворе своје тунеле. Под земљом је наилазила и на патуљке који је такође нису желели. У том новом свету свуда око ње била је тама, ретко би се пробио који зрак светлости. Схватила је да ту не припада и да је боље да се врати свом добром, старом животу у шуми. При изласку из таме осетила је велику слободу када је угледала сунчеву светлост.

Људи и животиње били су много срећни што се вратила и схватили су да не треба више да је загађују. Сада су се веома пажљиво бринули о њој. На крају свог тока почела је да се улива у већу реку. То ју је веома обрадовало јер је схватила да јој је ту место и да ту припада.

Теодора Оџић 5/1

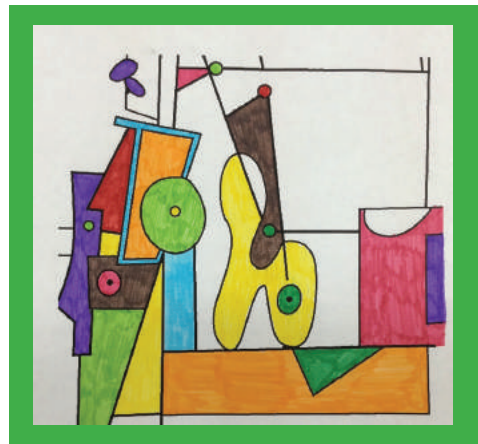
Овако је изгледао мој сусрет са Марком Краљевићем

Био је то најхладнији дан у овој години. Седела сам напољу прекривена снегом, нисам прсте осећала, обучена у ону дебелу зимску бунду од које нисам могла ни да дишем. Седим ја тако и прелиставам свеску из српског, па без тога се не може.

Можда је био двадесети пут како сам прелистала ову свету књигу „Библију“ из српског језика и у тренутку ми се приспавало, али сам покушала да останем будна. Из далека видела сам неку црну мрљу, како се све више и више приближава. Углашила сам се јер нисам знала шта је то, после неколико тренутака појавио се огроман, крупан, црн човек. Почела сам да врштим, плачем и вичем: „У помоћ!“ „Смири се, полако, ајде, нећу ти ништа“, рекао је тај непознати човек. Када се магла мало повукла, схватила сам: „Ти си Марко Краљевић, аааа, извињавам се Ви сте Марко Краљевић!“ Рекао је да је дошао у 21. век да би одељење 6/2 из ОШ „Руђер Бошковић“ научио да му више не скрађује презиме, и на тај начин се не огрешује о правопис, тако да је прво свратио код мене. Пошто је био у кратким рукавима питала сам га да уђе унутра да се загреје, њему је, у ствари, било баш вруће, али је свеједно пристао је да уђе. Узела сам свој телефон и питала да се усликамо, а он ми је одговорио: „Тел - шта?“ „Телефон... сам рекла.“ После дугих инструкција о томе шта је телефон и како се користи, одлучила сам да га послужим чајем. Одлучио се за нану, јер како каже Краљевић то му често спрема његова мама Јевросима. Само што је узео стаклену

шољицу, која је била мања од једног његовог брка, прислонио је устима, кад оно пуче шоља на два дела. Снажна рука Маркова тај дан је у рај одвела, па, барем двадесет мојих шољица, док нисмо прешли на шерпу. Ишао је по кући и разгледао, испитивао ме је шта је то телевизор, шта је овај Шарац што покреће неки чудни механизам, мислећи на ауто. После дугог упознавања са 21. веком рекао је да мора да иде јер нас има још седамнаесторо. Поздравила сам се са другом и нисам стигла ни да се окренем кад одједном чух мамин глас: „Саро, дете, па ти ниси нормална, заспала си напољу.“ Ушла сам у кућу мами испричала догађај, а она ми је дала топломер да види да ли сам добро. Чувајте се другари јер Марко је на путу.

Сара Ећим 6/2



Арт секција

Овако је изгледао мој сусрет са Марком Краљевићем

Као мали слушао сам приче о српском принцу Марку Краљевићу, а неколико година касније сам га и упознао. Често сам помагао оцу у припремању нових изложби у музеју у ком је радио. Једног викенда је стигао материјал за изложбу о Марку Краљевићу. После помагања тати требало је да одем и преспavam код друга. Тата је журио на пословну вечеру, па је остатак посла оставио мени. Након татиног одласка, извадио сам и саставио велику скулптуру Марка Краљевића на његовом коњу Шарцу. Завршио сам са послом и таман када сам кренуо по други, чуо сам лупњавау, отишао сам да погледам шта се догађа. Имао сам шта и да видим, Марко Краљевића је галопирао на Шарцу усред собе где је била постављена изложба. Био сам зачуђен, али не и уплашен јер сам знао на основу много епских песама да је Марко добар. Брзо смо се спријатељили. Ја сам њега информисао о електричним уређајима, колима и свему новом што



је настало после његове смрти, а он је мени причао о својим потезима, ратовима и осталим појединостима које су ме занимале о том времену. Питао сам га да јашем Шарца уз његову помоћ, дозволио ми је. Узјахали смо Шарца и кренули у обилазак града. Галопирали смо градом и онда сам схватио да то наше јахање центром града и није баш дозвољено јер је полиција почела да нас јури. Марко је био зачуђен јер сам био толико забринут, он је био опуштен јер није знао шта је полиција. Додуше, Шарац је био брз коњ тако да смо у сваком случају побегли. Било је двадесет минута до отварања музеја, зато је Марко морао брзо да се врати у стање статуе у музеју.

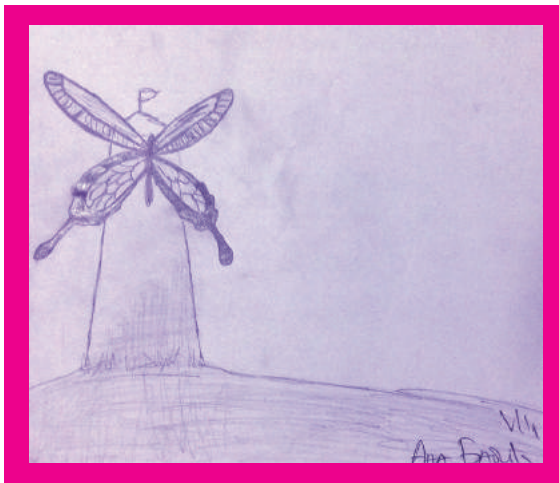
Било ми је жао што ће Марко морати после сутрашње изложбе да иде, али ми је у сваком случају било драго што сам имао прилику да упознам једну познату и историјску личност од које сам много научио о храбрости својих предака.

Борис Симикић 6/1

Грађевина која је на мене оставила посебан утисак

Било је то дивно, сунчано, јесење јутро када смо слетели у Берлин. После кратког доручка отишли смо у обилазак зоолошког врта за који смо чули да је један од најлепших у Европи. Након неколико сати проведених у врту, који је испунио сва наша очекивања, запутили смо се ка хотелу.

Газила сам по великом жутом лишћу у којем сам видела одраз сунца. Одједном, сјај је нестао и погледала сам испред себе. Тамна, висока грађевина налазила се испред мене. Била је то спомен-црква цара Вилхема, саграђена између 1891. и 1895. године. Уништена је у Другом светском рату и једна је од ретких споменика који је остао сачуван. Та стара црква са оштећеним врхом није срушена, како би остаци подсећали на ужасе



Ана Бабић 7/1

рата. Мама ми је причала о рату и како се завршио, док сам ја немо посматрала цркву. Учинио ми се као да су све те страшне приче исцртане на њеним зидовима. Видљиве су биле рупе од бомби и граната. Осетила сам неки немир и страх. Помислила сам на све жртве рата. Око цркве су били привремено саграђени ресторани, продавнице сувенира и слаткиша, играчака и новогодишњих украса. Ипак, отишли смо далеко од тога места, на Постдамер плац, где су све грађевине биле нове и савремене, другачије од ове цркве која чува у себи једну трагичну причу.

Мија Трифуновић 5/2

Литерарна секција

Причао ми жути лист

Као мали, био сам веома весео. Ви се сигурно питате зашто сам сада тужан. Тужан сам због свог јадног живота. Кад сам био мали, био сам окачен за грану високог дрвета. Лелујао сам на висини и поносно посматрао све испод себе. Дружио сам се са ветром, птицама, сунцем и кишом. Старио сам, а моја петељка је слабила. Остарио сам и пао са гране. Сви пролазници су ме шутирала и газили. У почетку сам био срећан иако сам пао. Мислио сам да су сви људи срећни јер својом прелепом бојом украшавам тло. А сада, сада ми је криво што сам лист. Нико ме не прримеређује и људи се понашају незахвално. Заборавио су када сам им правило хлад. Сада и пси пишке по мени.

Међутим, у мојим ружним мислима, десило се нешто лепо. Једна девојчица ме је нежно подигла и однела својој кући

Постао сам најлепши украс у њеној соби. Дивила се мом облику и боји.

Маша Алвировић 3/2

Једног предивног, јесењег јутра, шетала сам оближњим шумарком. Дивила сам се бојама опалог лишћа.

Одједном, пут ми препречи велики, огроман, жути лист. Чим сам га видела, подигла сам га понела са собом. Био је боје злата, боје, сунчевог зрака. Чувала сам га у својој соби као право благо.

Сваке вечери ме је успављивао својим причама...

Говорио је о свом животу и својој срећи док је био на грани дрвета. Причао ми је о својим другарима и о свим љубавима које су се родиле међу биљкама и птицама. Уживала сам у лепоти његових описа.

Још увек га чувам.

Хелена Савић 4/1



Јефим Чубаков, Филип Димитријевић 4/2

Ја сам неспретан и досадан лист. Нико ме не воли, али ја се увек трудим да будем део друштва, зато правим разне враголије. Идем у разне авантуре, а онда завршим рањен и искритикован од стране родитеља, браће и сестара.

Тако увек награбусим, а ја се само трудим да будем добар.

Коста Трифуновић 3/1

Мени је жути лист рекао да воли осећање док пада са дрвета. „Сада сам допао у твоје руке, дечаче драги! Лепо ми је са тобом! Немој ме напустити! Хвала ти!“

Алекса Кантар 3/1

Ја сам данас прислонио опали лист на уво и он ми је рекао: „Прво сам био мала петељкица. Стално ме је кљуцкала једна сврака. Баш је била досадна! Једва сам порастао. Био сам нежан и светлозелен. Растао сам, јачао и мењао боје. Расхлађивао сам ваздух и скривао птице и инсекте. Нисам приметио да је јесен стигла. Изненада, дуну ветар. Осетио сам се тако лако и слободно. Лагано, ношен ветром, спустио сам се на тло. Али ја сам и даље срећан, јер сам срео тебе, драги Лука.“

Лука Игњатић 3/1

Мој опали лист ми је рекао да су се многа деца са њим играла. Бацала су га увис, шутирала, добацивала се са њим... онда је дошао у моје руке. Срећан је јер сам ја са њим пажљив и нежан.

Будимир Радојевић 4/1

Мој лист ми је рекао да је на тлу био тужан, углашен и усамљен. Да се плашио људи. А сада, када је мене упознао, схвата колико је срећан.

Михајло Марковић 3/1

Било ми је лепо док сам био на дрвету са својим другарима. Причали смо и шалили се. Кад је грмело и севало и када су падале јаке кише, био сам веома уплашен. Током једне олује откинула ми се петељка. Летео сам ко зна докле. Летео сам, летео и нашао се онесвешћен на тлу. Тек сада схватам да сам морао да доживим катастрофу да бих срео тебе. И ја сам срећан што сам тебе упознао.

Игор Спасић 3/2

„Ђао! Ја сам Вања Антић.“

„А ја сам Златко Листић! Имам једну годину. Рођен сам на главном храсту, у главном парку у Њујорку. Моји родитељи су били уважени и најбогатији децом. Давно су опали. Мене је ветар свуда носио. Био сам у циркусу, избегавао ватрене обруче... Одлетео сам до Барселоне. Један петогодишњак ме је закачио на свог летећег змаја који му се истргао из руке. Летео сам до Аустралије. Баш пре неколико дана, један малишан ме је ставио у свој папирни чамчић и пустио низ реку. Појма немам како сам стигао до Београда. Мали Београђани су ме пронашли на тротоару и од мене направили амјлију за успех.“

Несташко Пера је био љубоморан, па је мазнуо ту амајлију. И таман кад је помислио да је направио велику пакост и због тога осетио радост у срцу, дуну ветар и оте ме из његових руку.

Сад си ме ти пронашао. Ушао сам у твој састав и надам се да је ово крај мојим лудим авантурама.

Молим те, чувај ме!“

Вања Антић 3/2



Тифани Перић 4/1



Арт секција

Кад би играчке проговориле

Ево, четврта година је како смо затворене или можда прогнане из дома господина Јовановића. Чак и ја, плишани пас Блеки, омиљени слуга господина, затворен сам већ дуго у орману. А да не причамо о осталима који су ко зна колико далеко. Али, да почнемо из почетка.

Први део живота, већина нас провела је у кући играчака „Дексико“. Сви смо били раздвојени у малим пластичним кућицама. Људи те кућице зову паковања. Онда је дошао господин Јовановић. Све нас је спојио, удружио и спријатељио. Наредних пет година провели смо безбрижно, срећно, као у бајци. Сваки дан мазили бисмо се са господином, играли разних игара, ма те године се речима не могу описати. То се мора доживети. Шта се онда десило!? Зашто га више не интересујемо!? Да ли смо ми криве? Да ли смо изгубиле вредност? Да ли је пронашао друге другаре? Једно је сигурно, нисмо му више омиљена занимација, а то боли. Када се телефон поломи, изгуби вредност. А ми се, бар већина, нисмо полемиле, радимо као и увек. Али ипак, волећемо господина Јовановића за лепе године које нам је пружио.

Поента овог присећања била је да пронађем разлог вечног заточеништва. И мислим да сам га нашао. Нисмо ми криви. Прегазило нас је време.

Марко Јовановић 6/2

Причао ми је један пас

Био је тмуран новембарски дан у селу Вранић. Ветар је пиркао, сунце се скривало иза сивих облака, а окружење је било тише него икад пре.

Док су пси јурили по ливади и сељаци жели њиве комбајима, ми смо пили топао чај у нашој колиби. Али одједном, баш када нисмо очекивали, чули смо гласно цијукање и урлик пса, који је био у боловима. Тада смо изашли да видимо шта је. Прво што смо чули је гласан лавез групе паса који су трчали у помоћ своме другу псу. Било је прекасно, трагедија се догодила. Сам изглед пса нам је испричао све. Док је сељанин жео њиву, случајно је прегазео пса и одсекао му ногу. Ова случајност је била тако изненадна, али, хвала Богу, пас је остао жив. Пас је морао да трпи агонију и бол, док су га возили до ветеринара. Када су се вратили, имао је само три ноге.

Пас је наставио да живи живот, али никад, неће заборавити бол тог новембарског дана, када је пожелело да његова мати буде крај њега.

Теодор Шешум 6/2



Миа Трифуновић 5/2

„Бити исти, бити посебан, бити слободан, бити само свој“

Бити свој. Имати сопствено ја. Нешто што је најважније, и, нажалост, нешто што ретко ко има. Што је најгоре, све то произилази из страха.

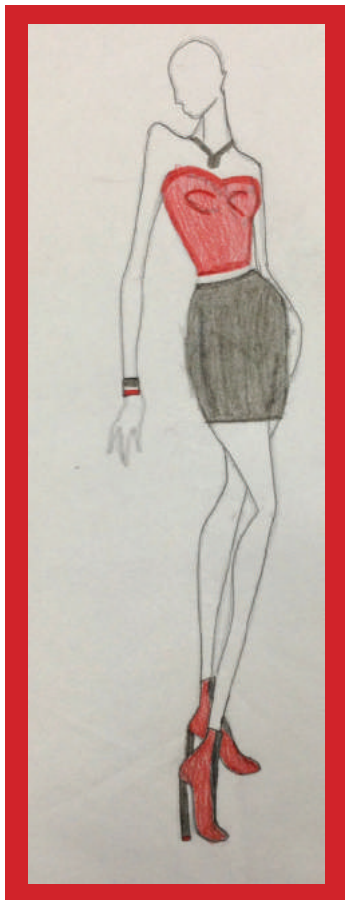
Плашимо се. Плашимо се да будемо неприхваћени и несхваћени. Плашимо се и зато чврсто држимо маске на лицима. Принцип са маскама је веома једноставан, и наизглед, маске су потпуно безбесне. Пробудите се ујутру, спремате се за посао или школу и ставите маску, своју „звезду заштитницу“. Када је носите, имате осећај сигурности, чак, можда, и неки вид задовољства, али дубоко у души осећате једну велику празнину. Та празнина сваки даном постаје све већа, и већа,



а ваша душа пропада. Увече, када сте сами, усудите се да скинете маску, своју заштиту од спољашњег света. Међутим, сваки пут је све теже скинути. Сваким даном сте све уплашенији и полако се утапате у сву ту једноличну несрећну масу која нема карактера, нема сопствено ја. Говорите оно што не мислите, дружите се са људима које не подносите, љубите оне које не волите... и управо због тога сте толико несрећни. А све то потиче из оног чувеног „шта ће рећи људи“. Заиста, жалосно, зар не? Зар не мислите да је жалосно глумити оно што нисте да бисте се уклопили у средину која вас никад неће разумети?

Заборавите на маске! Скините их, спалите их, уништите их. Ако вам неко недостаје, назовите га, ако вам неко не прија, реците му, ако некога не волите, прекините глумити лажну срећу и љубав, и реците му. Будите своји. Будите посебни. Осећајте се слободни да кажете оно што мислите и радите како вам душа каже. Допустите да вам душа пева. Тек тада ћете пронаћи срећу.

Тара Чолић 8/2



Арт секција

Да није љубави

Шта је то љубав? За некога је то осећање, а за некога само реч. Док човек живи, осећа потребу да воли и да буде вољен.

Постоје различите љубави и свака од њих неког чини срећним. Уноси емоције, топлину и сва дивна осећања у срце. Човек углавном воли људе који га окружују или које познаје јако дуго. Али, постоје и друге врсте љубави. Оне што понекад умеју и да боле, а не можете да побегнете од тог бола. Наравно, нису све љубави болне. Постоје и оне лепе, срећне, узвраћење. Због њих срце куца јаче, брже. Изгубимо се у присуству те особе, зар не? Љубав је осећање које побеђује све. Вољети је нешто најлепше, најчудније. Али, опет, за неке људе је љубав бол, патња за неком особом. Да будемо искрени, превише људи се прерано разочарало у љубав. Мислим да то не треба да буде крај. Људи треба да превазиђу тај бол и крену даље. Раније су говорили: „Пријатељи и љубави који оду, никада то нису ни били!“ Зато не треба да осећамо ни бол, ни кривицу, нека је они осећају, нека они схвате шта су изгубили. А ми ћемо да чекамо нову, можда баш она буде права.

Шта је то љубав на крају и шта би било да је нема? Рећи ћу вам. Љубав је нешто најлепше што можете осетити и да нема љубави, наш живот не би имао смисла.

Ема Јовановић 8/2

Ех, та љубав

Посматрам људе око себе, гледам како брзо мењају расположење, како се нервирају због ситница, како су незадовољни собом... Схватила сам да им недостаје љубав јер једино је она важна.

Можемо ми да имамо виле, авионе, камионе и још мноштво материјалних ствари, али љубав је, заправо, оно што испуњава наш живот и чини га потпуним. Љубав не може да се дефинише или преприча, али може да се осети и покаже. Када осетимо љубав, осећамо се сигурније. Љубав је то што нас мотивише, што нам даје снагу у животу. Ако изаберемо погрешну особу којој ћемо „поклонити“ љубав, то може јако да нас заболи, али захваљујући љубави коју нам показују остали блиски људи тај бол брзо прође. Упознамо нову љубав, и тако, све у круг, док не наиђемо на ону „праву љубав“. Не могу још са својих 14 година да причам о правој љубави, али гледајући своје родитеље почињем да верујем да права љубав стварно постоји. Да за сваког човека на овом свету постоји особа којој ће даровати љубав и са којом ће имати породицу.

Све је у животу пролазно, сем љубави. Све препреке су смешне када имате неког кога стварно волите и ко вас стварно воли. Зато је најбитнија ствар на свету имати неког кога волите и ко воли вас.

Миња Милојевић 8/2



Кад би играчке проговориле

Некада давно иза седам мора, иза седам гора била једном једна шума.

„Каква шума?“ „Страшна шума.“ У ствари, постала је страшна и мрачна тек када је нека звезда мала, звезда сјајна слетела у ту прелепу шуму и пробудила мале заборављене играчке из дубоког сна и рекла: „Од мене можете добити оно што највише желите“, рекла је плава звезда, „а то је слобода, да ли сам у праву?“ Играчке су одговориле „Даааааа.“ Играчке су добиле своју моћ, одлучиле су да зачарају ову шуму и заклеле се да ће скинути магију само ако неко људско биће скупи храброст и допре до средишта шуме како зна и уме. Једнога дана ја сам се сетила да сам заборавила играчку у шуми, хтела сам да је вратим, али сам заборавила на њихову заклетву. Када сам ушла у шуму, нападе су ме разне играчке.

Али баш у том тренутку сам чула гласове „Кајо, буђење, време је за школу.“ Пробудила сам се и схватила да је то само сан и научила сам да морам да чувам и ценим своје играчке.

Катарина Кежић 6/2



Теодора Магазин 6/2

Кад би играчке проговориле

Сви имају играчке. Нека деца се понашају према играчкама као да су објекат направљен у фабрици, али мањи део деце се понашају према играчкама као да су живе. Ипак, играчке су живе, јер правећи их човек је уложио мали, сићушни део свог огромног, као свемир, живота.

Када бисте дуго гледали у играчке, учинило би вам се да још мало и ... проговорите! Наравно, она деца која немају брата или сестру веома желе да им играчке оживе. Мој брат и ја понашамо се према играчкама, малим људима, искрено и свакој играчки дајемо подједнаку количину љубави. Мислим да су играчке живе кад су поређане и стоје на некој полици у соби као храбри витезови. Они те штите у ноћи од лоших снова и пуштају само лепе да прођу. Кад бисмо могли да попричамо са свим играчкама и да сазнамо њихове ноћне подвиге?! Играчке имају осећања, зато никад не смеће да имате само једног јунака јер би остале играчке постале љубоморне и завидне. Пробајте да се пробудите у поноћ, да полако вирнете и видећете како вам играчке помажу. Видећете срећену собу и тајне помагаче.

Ја желим да сазнам како је бити на њиховом месту, борити се и не спавати целу ноћ! Волео бих...Волео бих...Волео бих да играчке проговоре.

Јан Чубаков 6/2



Анастасија Оццокољић 6/1

Комична ситуација у којој сам се и ја нашао

Био је леп дан и мама је одлучила да га проведемо у свом селу са пријатељима и породицом. Брзо смо се спаковали, сишли низ степенице, ушли у кола и кренули.

Када смо стигли, сви су већ били ту и чекали нас да бисмо заједно ишли на базен. Брзо смо обукли купаће костиме и почели редом да улазимо у воду. Сви смо већ били ушли. Тада је дошао ред на мог, изузетно крупног, кума Андрију. Стао је на пластичне мердевине базена и оне су почеле да се савијају. Да их не би сломио, сишао је и покушао да уђе на неки други начин. Тада су мој тата, мој други кум и татин брат подигли Андрију и из све снаге га зафрљали у базен. Од његове тежине, вода у базену се тако пореметила да је почео да се прави вртлог. Када је вртлог престао да нас врти,



почели смо да радимо све и свашта и да се добацујемо са кумином бебом. Онда нас је бака позвала на ручак. Осушили смо се и сели да ручамо. Одједном, чули смо кума Андрију како нам виче из базена: „Хееее! Мене сте заборавили!“ Деда је отрчао до базена и покушао да извади воду, али то није успело. Онда сам се ја сетила и убацила му хоклицу уз помоћ које је он изашао и сео да руча са нама.

Увече смо се поздравили и отишли својим кућама. Мислим да овај догађај нико од нас неће заборавити, а поготово не кум Андрија!

Миа Трифуновић 5/2



Групни рад

један, два, три и БУМ!!! Пале смо у снег са стране. Поред нас је била падина. Ја сам била искривљена, док ми је глава била затрпана, а Миа је направила шпагу и сва се искривила. Миин тата је кренуо да нас спасе. Када је дошао до нас, снег му је био до кукова. Спасео нас је! Ја сам дрхтала: „Ммааааа ххлаадннно миии јее.“ Отишли смо и пили топлу чоколаду.

Овај догађај је смешан јер се Миа и ја и дан-данас смејемо када се сетимо свега. Ко би рекао да се тако нешто може некоме десити.

Дуња Миленић 5/2



Групни рад

Било је смешно

Била сам на Златибору са својом другарицом Миом. Тога дана смо училе да скијамо. Нисмо ништа слутиле. Миин тата нам је рекао: „Ко је спреман да скија?“ Нас две смо вриснуле: „Миииииииииии!“ Прикачили су нам скије, наместили кациге које су нас јако стезале и ставили нам рукавице. Миа је имала трему и стално је говорила: „Јао, шта ако ударим у дрво!?“ Моја мама јој је говорила да се не боји. Када смо изашле напоље, виделе смо одрасле скијаше како се возе на жичари. Нас две смо биле запањене. „Вау!“, рекох ја „види, ово је баш високо.“ Нажалост, наше маме су рекле да је то опасно за нас јер смо много мале. Биле смо веома тужне због тога. Нисмо се возиле на жичари, него на нечем што држиш па те вуче. Зачуђено смо гледале у ту справу. Миина мама нас је гурала јер нисмо могле да се попнемо. „Ова справа ће вас одвести до горе, па онда скијајте,“ рекао је Миин тата. Моја мама је једва чекала да види како скијам. „Дуња, будите пажљиве,“ докивала је мама „не желимо да се повредите, ипак, имате седам година.“ А ја сам јој одговорила: „Не брини, мамце, бићемо!“ Почело је да нас вуче! Биле смо храбре. Стајале смо као два стуба која се не мичу. Онда смо почеле да причамо. Само одједном се саглетох, повукох Миу,

Мој сусрет са Марком Краљевићем

Одувек сам имала једну жељу. Желела сам да упознам Марка Краљевића, највећег јунака.

Често бих седела на каучу и размишљала како би изгледао мој сусрет с Марком. У једном тренутку угледала сам чудну светлост која је допирала из моје собе. Трчећим кораком сам дошла до собе и угледала вилу Равијојлу. Рекла ми је да могу да упознам Марка Краљевића ако пођем са њом. Ухватила сам је за руку и рекла: „Спремна сам!“ Када сам поново отворила очи, угледала сам људе у старинској одежди, протрљала очи и поново их отворила и угледала сам - Марка Краљевића. Потрчала сам ка њему, сва узбуђена, што ми се жеља остварила, али у том тренутку вила ме је ухватила за руку и рекла да се померим у страну. Чула сам гласан урлик, схватила сам да је тај урлик значио почетак борбе. На једној страни је био Марко, а на другој Муса Кесеџија. Обојица су извадили своје мачеве и трчећим кораком се усмерише један ка другом. Двобој је био у току, чинило ми се да су минути сати, а сати године. Једног тренутка Муса је Марку избио мач, био је то један од најтежих тренутака у мом животу. Нисам знала како да помогнем Марку, али у том тренутку сам видеда огроман камен и синула ми је идеја. Подигла сам огроман камен и бацила га на Мусу Марко је зграбио мач и забио га у Мусин грљан. Муса



је лежао мртав, а Марко је лаганим кораком ишао ка мени загрлио ме је и рекао ове речи: „Ја сам за ове људе највећи јунак, али има и већег од мене а то си ти.“ У том тренутку су ми и срце и душа били испуњени љубављу према највећем јунаку чије ће се име спомињатичак и на дивану, Марку.

Сусрет са највећим јунаком је мени најважнија ствар у животу, то је прича коју ћу поделити са сваком особом која ми је подједнако драга као што ми је драг и Марко.

Теа Полимац 6/1



Маша Ковачевић 6/1

Моје путовање

Волим да пупујем. Удобно смештена на задњем седишту аутомобила, радознано гледам кроз прозор и посматрам пределе који промичу поред мене. Овако изгледа једно од тих путовања.

Јутро је. Устајемо раније, него обично. Гужва у реду за купатило. Убрзано облачење. Излазак из стана.

Аутомобил са возачем Мирком чека паркиран испред „Политике“. Крећемо. Субота је и нема гужве у граду. Излазимо на аутопут Београд-Загреб. Београд остаје иза нас. Читам путоказе постављене на видљивим местима. Промичу ливаде. Са десне стране путоказ за Засавицу. Подсети ме на излет са наставницом и другарима. У даљини видим Шид. Долазимо до границе Србије и Хрватске. Љубазни цариници нам се смешкају. Идемо даље. Ред ливада, ред њива, винограда. Пролазимо поред хрватских села. У двориштима се виде чупаве дечје главе.

У месту Спачва застајемо да се одморимо. Са обе стране аутопута је Спачванска шума. То је једна од највећих хрстових шума на Балкану. Мештани кажу да полако изумири због сече и загађења.

Настављамо пут. Полако се приближавамо Градишки. Са моје леве стране, на пространој равници се види огроман споменик из Другог светског рата. После неког времена стижемо у Градишку. Опет граница. Љубазни службеници нам желе срећан пут. Сумрак је и градић је обојен неком наранџастом светлосћу.

Спрема се за сан. Пролазимо уским улчицама. Све у свему лепо, али ја, ипак, имам жељу да што пре стигнем код баке.

Напокон, након неког времена дођосмо у Босански Нови. Сва светла у кући моје баке су упаљена. Улазна врата широм отворена, а испред њих моја бака брижног погледа и раширених руку жељно нас чека.

Ту се завршава наше путовање, у загрљају моје баке.

Савка Пецо 8/2

Река понорица

Родила се у кршу. У беживотном, безводном камењару. Све око ње је деловало негостољубиво и неприступачно. Док је била мала, живела је у крају у коме су лети владале врућине, зими дували ледени ветрови.

Временом, одлучила је да крене на пут и тако се спустила у јаму у понор. Пролазила је кроз пределе пуне пећина,јама и кланаца. Током годинама, она је расла и схватила је да је већ довољно снажна да уме да направи и пећинске мреже у којима се враголасто сакривала. Толико је порасла да је у једном тренутку пожелела да оде још даље и да види докле ће је то одвести. Једнога дана дошла је до кречњака. Била је одушевљена оним што је видела. Све је било украшено скелетима изумрлих морских животиња и биља која су још давно пре ње прошли истим путем. Током свог пута упознала је и стену. Стена није желела да је пропусти даље. Натерала ју је да крене према површини. Понорница је била тужна и решила је да крене свом снагом напред. Тако снажно је избила на површину, да се претворила у водопад. Кренула је ка реци.

Коначно, схватила је да је то место где жели да проведе остатак свог живота. Била је пресрећна због новог другара.

Матија Цвијовић 5/1



Ника Копривица 5/2



Тара Милојевић 4

Да сам птица станарица

Да сам птица станарица, будио бих се раном зором. Летео бих и уживао у лепоти своје околине. Летео бих све до облака и уживао бих у слободном лету. Огледао бих се у површини воде као у воденом огледалу. Звао бих и своје другаре да заједно летимо и уживамо. Тражили бисмо и сакупљали мрвице хране. Са родитељима бих се скривао када дуне јак ветар и кад почне природа да нас изазива својим хладним данима. Тада бисмо се сакрили у топлом гнезду и чекали да опасност прође. Задиркивао бих промрзле и покиселе мачке. И све тако до пролећа, док се не врате моји другари са мора.

Младен Кантар 4/1

Јесен, горда царица

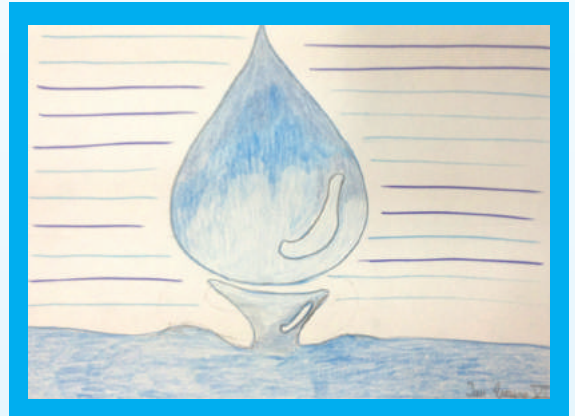
Јесен је лепа. Има своје чари. Тог јесењег јутра поглед ми је одлутао кроз прозор и ухватио горду царицу како корача достојанствено и величанствено.



Тара Јешић 6/2

За собом оставља сјајни тепих бакарног и златног лишћа. У мени се пробудио осећај нежности и тоpline. Мој парк није личио на себе. Био је обавијен златним снопом светлости сунца и шушкавог лишћа. Осећао сам се чаробно. Мрак се прикрао веома рано. Гледао сам како сунце журно одлази. Гледао сам како се све боје поклањају мрачној ноћи.

Никола Чупић 4/1



Јан 6/2

Киша

Ово је права јесења киша. Сипи досадно и дуго. Као да жели да уради нешто посебно, а ни сама не зна шта. У ствари, она брине о земљи као мајка о детету. Купа је и натапа. Пере наше кровове и умива нам град. Понекад се наљути, па је бесна и своја осећања преноси и на нас. Љутита, прави баре и блато, као да нам се свети. А често заслужи и похвалу. Да није ње, листови наших биљака би били тамни и ружни. Не би смо уживали у лепоти река и језера. Кад је блага, пева успаванку људима, биљкама и животињама. Понекад се догоди моћни сусрет кише и сунца у коме настане предивна, шарена дуга. Магија се догоди када испараву светлцуаве кишне капи.

Лука Јаковљевић 4/1



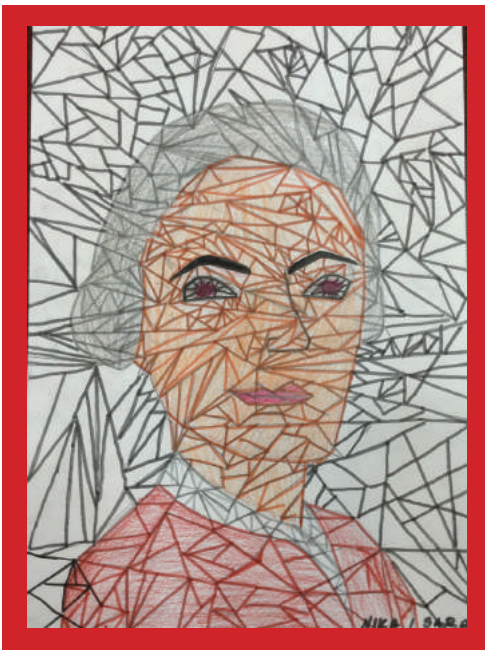
Хоћу заувек да останем Петар Пан

Не желим да будем као моји родитељи и не само они, већ и сви одрасли људи који сваки дан раде, брину се, нервирају се. Ја желим да останем Петар Пан.

Мени је лепо што сам дете. Волим да се одмарам, играм напољу лоптом, гледам телевизију. Једино што не волим јесте да идем у школу. Али, то сада није битно. Гледам одрасле сваки дан. Обуку одело, наместе кравату, узму торбу и оду на посао. Столови им пуни разбацаних папира на којима пише нешто што не разумем. Телефонирају по цео дан. Кући дођу преморени, љути, изнервирани. И опет нешто раде. Мама кувају ручак, вечеру, обављају неке кућне послове и пазе на децу. А ми деца уживамо док они све раде за нас. Када одрастем, не желим да будем као они. Не желим да се нервирам сваки дан. Не желим да имам толико обавеза и да будем одговорна за све. Желим да задржим дете у себи. Исто као и Петар Пан. Он је заувек остао дете жељно игре.

Зашто не бих и ја? Покушаћу да никада у души не одрастем. Да заувек сачувам дете у себи. Да сачувам Петра Пана.

Ана Бабић 7/1



Сара Ећим и Ника Копривица 6/2



Саша Нађа Доротеја 4

Школа какву замишљам и желим

По цео дан седимо у школи и имамо досадне предмете као што су математика, историја, техничко, српски, и тако даље. Наставници као да немају срца и милости. Мучимо се и учимо, али никако да видимо школу другачије, занимљивије. Зато, ја понекад волим да замишљам школу какву бих ја желела.

Ја сам одрастала на мору. Једрилице и глисери су мени остали у памћењу као нешто предивно. Зато би моја школа из снова била на броду. Имали бисмо сами своје собе и учионице би нам биле у једној од кабина. Часови би били, пливање, физичко, ликовно, понекада српски и математику да нам мозгови не буду баш потпуно шупљи. Умало да заборавим географију, своју омиљену. То би нам били часови, а сад да пређемо на учење. Учили бисмо на палуби брода, док бисмо слушали прелепо цвркутање галебова. На часовима бисмо смели да имамо телефоне. Али, наравно, не и на часу пливања. Уосталом, шта ће нам толики бројеви и падежи када имамо калкулаторе и гугл! Вратимо се на тему. Ручали бисмо свежу рибу и шкампе... Наравно да не! Хамбургери и палачинке је једино што нам треба у животу. Одмори би нам били спуштање низ тобоган право у океан. А шта мислите да нам делфини буду наставници... Не, то би било превише.

Како би било лепо да је стварно, зар не... Можда ће у будућности наћи наше свеске и направити баш онакве школе какве смо описали. Већ завидим тој деци! Али, ипак, наше школе и нису толико лоше. Ова година је тек почела, видећемо!

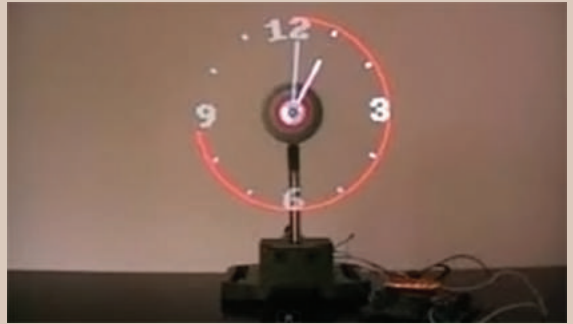
Софија Јеловац 5/2



МОЈ ИЗУМ

Заједнички рад ученика 3. и 4. разреда

1. Свемирски скутер са смарт таблом и ТВ-ом – Вања Антић;
2. Оловка која сама пише – Маша Алвировић и Марко Ећим;
3. Кућа која сама прави колаче – Коста Трифуновић;
4. Торнадо који уништава смеће и спасава планету – Игор Спасић;
5. Машина која скупља опале јабуке и производи сок – Лука Игњатић;
6. Машина која прождире згодне људе – Младен Кантар;
7. Четири механичке руке на ракетни погон које помажу у изградњи мостова и зграда, облакодера – Будимир Радојевић;
8. Лазар јахта која плови и од алги производи гориво – Лазар Савић;
9. Машина која производи лоптице за тенис од траве – Михајло Марковић;
10. Робот препознаје и уништава наркомане, лопове, пијанице – Алекса Кантар



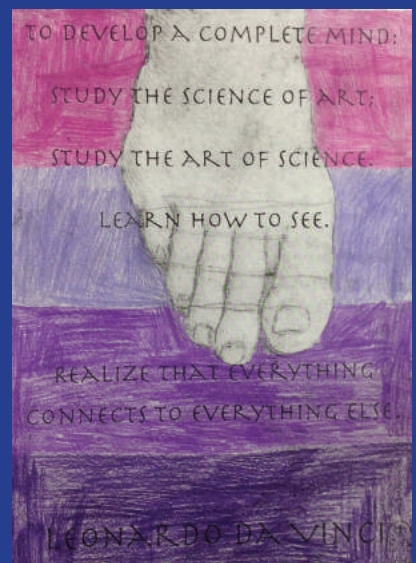
Арт секција



Марија Станковић 5/2



Петар Живановић 8/1



Емилија Путовац 6/1



Катарина Кежић 6/2

Бисери

• Пита наставница Зорана: „Како осећате да се крећете ако су вам завезане очи?“ Катарина 6/2 одговара : „Намиришеш мотор.“

• Наставница Драгана каже: „Михаило ради даље,“ а Теодор, коме се, заправо, обраћала каже: „Добро, радићу, али само ја сам Теодор!“

• Наставница Драгана каже Мариу: „Знам шта ће да те смири, јединица у дневнику из математике.“ Марио јој одговори : „Пробајте, али не верујем!“

• Марко 6/2 на часу српског језика чита састав, а Теодор му каже : „Мени изгледа да је овај састав баш добар, могао би ти некад и роман да напишеш!“

• На питање наставнице Јелене шта ћелијски зид даје билјној ћелији, Бојана 5/1 каже: „Приватност!“

• Теодор чита састав и на крају каже : „Ако неко није разумео могу да објасним!“

• На часу српског језика 6/2 обрађује песму о Марку Краљевићу и наставница Весна закључује: „Не смета Јевросими да пере крваву одећу, него што ће једног дана кад Марко дође кући мртав?“

• Наставница Тијана каже : „The sun is more green than orange!“

• Наставницу Весну Леа 5/1 пита: „Могу ја проширно да препричам?“ (читај: опширно)

• „Он је то ужето препричао“, каже Богдан 5/1. (читај: сажето)

• „Све своје књиге дајем у добротне сврхе“, хвали се Алекса 6/1. (читај: добротворне)

• „Он је био баш добар рецитач“, каже Луна 8/1. (читај: рецитатор)

• Михаило 5/1 шаливо примећује: „Значи, бројеви су променљиве речи јер могу да се пишу и цифрама и словима.“

• Пита Марио наставницу Драгану: „Разредна, могу ли да уручим Каји медаљу за БОЋАЊЕ?“ Разредна га збуњено упита: „Због чега за боћање?“, а Марио одговара (као да је то најочигледнија ствар на свету): „Па нон- стоп прича!“ „Аха, ти мислиш на звоцање?!“

• На часу математике у 8/1 се раде неједначине и један од ученика представља решење на бројевној прави. Урош пита збуњено наставницу Драгану: „А због чега је он ИШЛАЈФОВАО то?“ (читај: ишрафирао)

• Никша 8/1 објашњава зашто је културна јавност оспоравала Вуков „Српски рјечник“ и каже : „Због јеврејског изговора.“ (читај: јекавског)

Смешна питања и смешни одговори

литерарна секција



КАКО ЈЕ ЛЕОПАРД ДОБИО ТАЧКИЦЕ?

Леопард једе печурке.
Јео је бруснице и исфлекао се.
Добио је богиње.
Пао је у трње.
Ишао је на шишање код зрикавог Џона.
Појео је тачкасто месо.
Неко га обојио.



А ЗЕБРА ПРУГЕ, КАКО ЛИ ЈЕ ДОБИЛА?

Зато што је навијала за Партизан.
Почела је да навија за Партизан. ОЛЕ!!!
Кад је видела навијаче Партизана, добила је пруге.
Воли црну боју.
Заспала је на белом тоалету, а онда су га људи офарбали у црно.
Бела зебра је пала на лежећег полицајца.

КАКО ЈЕ ЖИРАФА ДОБИЛА ДУГАЧАК ВРАТ?

Шетала је, узела телефон, саглела се и пала у отров за раст главом и вратом.
Ушла је у телевизијску чоколаду и настрадала као Мајк Тиви.
Чак Норис је звекнуо коња у браду.
Тако што је истезала врат.
Сваки дан се протезала да узме јабуку.
Висила је наглавачке са дрвета.
Прогутала је мотку.



КАКО ЈЕ ЗЕЦ ДОБИО ДУГАЧКЕ УШИ?

Неко га је растеглио.
Много пута је славио рођендан.
Ишао је на трансилванијску јогу за децу.
Окачили га за уши да се суши.
Зато што се растужио.
Зато што су људи зецу шаптали на уши.



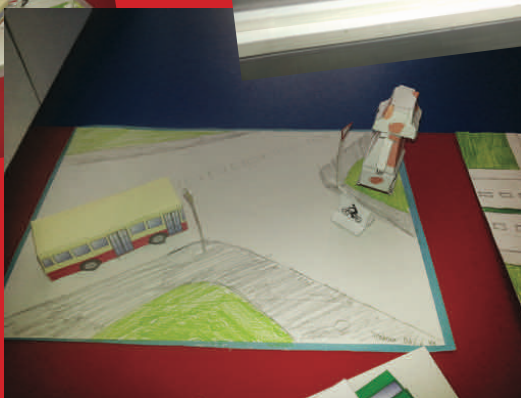
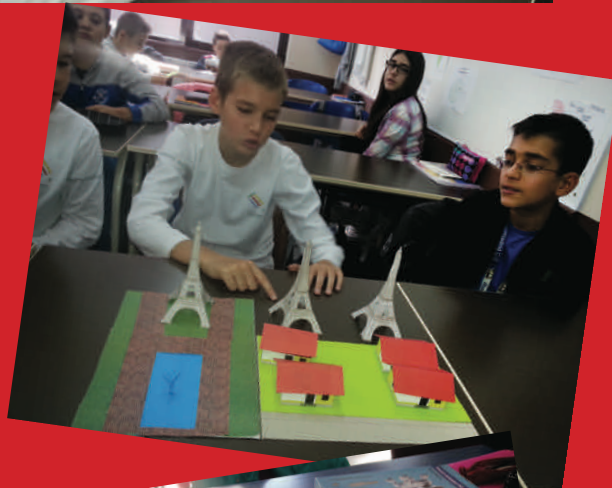


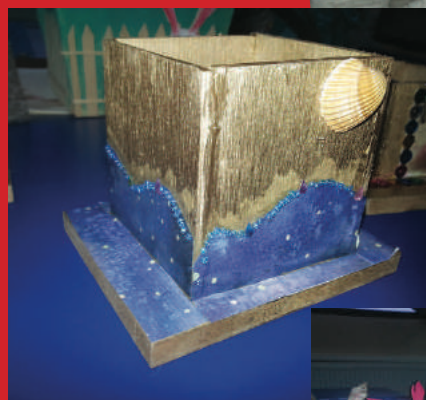
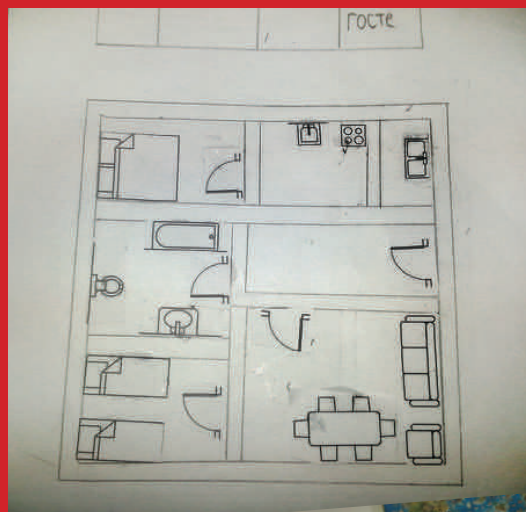
Еко сајам





На часовима техничког образовања









Александар Шево VII1



Лореана Петровић VI2